FÖDELSEDAGS-BOK

TILL

UPPBYGGELSE, ÅMINNELSE

OCH BÖN.

FILIP SAHLBERGS
BOKHANDEL.
HEDEMORA,
SÄTER, AVESTA.

REGION 2 ARCHIVES
EVANGELICAL LUTHERAN CHURCH IN AMERICA

Födelsedags-Bok

TILL

UPPBYGGELSE, ÅMINNELSE OCH BÖN.

Ditt ord är mina fötters lykta.
Ps. 119: 105.

Bedjen för hvarandra.
Jakob 5: 16.

»Det rum där allt oss blifvit skänkt,
Är nådens tron, med blod bestänkt:
Där mötas andar mången stund,
Och vän med vän gör där förbund
Fast skilde, råkas de i tron
Hvar dag vid samma nådatron.»

SJUNDE UPPLAGAN.

STOCKHOLM
P. PALMQUISTS AKTIEBOLAG.

STOCKHOLM,
TRYCKT HOS P. PALMQUISTS AKTIEBOLAG
1900.

FÖRORD.

Denna bok är ämnad att tjäna ett trefaldigt syftemål. Utom att den vill uppfylla det allmänna ändamålet som afses med en textbok, att för hvarje dag gifva vid handen ett ord ur bibeln till uppbyggelse och begrundning, är den äfven med de tomma linierade bladen så anordnad, att den kan blifva en samling af egenhändiga namnteckningar så väl som en hågkomst af vänners och bekantas födelsedagar. Meningen är den, att bokens egare låter sina vänner inskrifva namn och födelseår på den linierade sidan midt emot det datum, som utmärker deras födelsedag; så att egaren, när han kommer till detta datum och där bredvid finner vännens namn, må få särskild anledning att frambära honom i bönen. Denna lilla bok vill således vara en hjälp och uppmuntran till att efterkomma den apostoliska förmaningen: »Bedjen för hvarandra.» Den utgifves under allvarlig bön om Guds välsignelse, och att han, från hvilken all god och fullkomlig gåfva kommer, måtte af sin stora nåd besegla den med sitt välbehag och låta den bära frukt till församlingens uppbyggelse och hans namns ära.

Utgifvarne.

Många själens strängar röras
När i minnets blad vi se
Dragen utaf kära vänner,
Som sitt namn oss velat ge.
Skriften af den dyra handen,
Som vi tryckt för längese'n,
Minner på om sorg och glädje,
Som oss mött på vandringen.

Glädje, sorg — det är dock föga
Viktigt, blott att namnet står
Tecknadt upp i bättre häfder,
Dem förgängelsen ej når.
O, så skynda att få skrifvet
Uti lifvets bok ditt namn;
Fly till honom som i döden
Öppnade för dig sin famn!

Lugn kan du ditt namn då teckna
Här vid sidan af det ord,
Som förblifver, då allt annat
Vexlar om på denna jord.
Skrif det ned, men skynda icke
Tanklöst bort, nej, med dig tag
För din själ det ord du finner
Hälsande *ditt* namn i dag!

Våra älskade vi lägga,
Käre Herre, för din fot
Litande på dina löften,
Att vår bön du tar emot.
Faror och bekymmer kvälja
Själen här i mödans tid;
Endast under dina vingar
Får ett ängsligt hjärta frid.

Och fast åren raskt förrinna,
Och fast vänner skiljas här,
Dröja vi vid namnen gärna,
Deras hågkomst är oss kär.
Och hvart skulle vi väl hellre
Uti bönen gå med dem,
Än till Fadren som oss fostrar
Alla för vårt rätta hem.

Han ju räcker till för alla,
Han ju alla vårdar ömt:
Fjärran ock hans öga leder
Dem vi sakna, dem vi glömt!
O, att vi i alla skiften,
Uti glädje, i besvär,
Troget hölle oss till honom,
Han, som evig kärlek är!

BIBELSPRÅK

OCH

VERSER

för hvarje dag i året.

1 Januari.

Så utväljen eder i dag hvem I viljen tjäna, — Jos. 24: 15.

Hjälp mig att nyttja tiden rätt
Och skaffa nytta på allt sätt,
Mitt pund ej nedergrafva;
Ty den som Gud ej tjäna vill,
Men gör hvad världen hörer till,
Han kan ej framgång hafva.

2 Januari.

Lär oss betänka, huru få våra dagar äro, på det att vi må undfå ett vist hjärta. Ps. 90: 12.

Lär mig så lefva, att jag må
Min graf med fröjd till mötes gå;
Lär mig att dö, så att förnöjd
Jag dig får se i himlens höjd.

3 Januari.

Herren gifver vishet. — Ordspr. 2: 6.

Oss visa gör, o Herre kär,
Att tro och lyda dig allena,
Att här i tålamod dig tjäna,
Tills vi dig skåda som du är.

4 Januari.

Vi veta, att om vårt jordiska tälthus nedbrytes, hafva vi en byggnad af Gud, ett hus icke gjordt med händer, evigt, i himmelen. — 2 Kor. 5: 1.

Om aftonen är pust och gråt,
Då vänner måste skiljas åt;
Men Gud en bättre morgon ger,
Då ingen gråt skall vara mer.

5 Jaunari.

Han handlar icke med oss efter våra synder och vedergäller oss icke efter våra missgärningar. — Ps. 103: 10.

Slätt ingen utom Jesus kär
I himlen och på jorden är,
Som gladja kan en sorgsen själ:
I Kristus är oss evigt väl.

6 Januari.

Intet kött skall af lagens gärningar varda rättfärdigadt. — Gal. 2. 16.

Hvad lagen aldrig skänka kan,
Hvad ingen mänsklig fromhet vann:
Försoning, nåd och kraft i lifvet,
Det är oss allt i Sonen gifvet.

7 Januari.

Med evig nåd vill jag förbarma mig öfver dig, säger Herren, din förlossare. — Es. 54: 8.

Jag vet en vän för andra vänner,
En som förtjänar väl sitt namn;
Hans kärlek inga gränser känner,
Han sluter ingen från sin famn.
Ack, sälle de, som honom gifva
Sig själf och evigt hans förblifva!

8 Januari.

Herren skall leda dig beständigt. — Es. 58: 11.

Då din kärleks ömma vård
Jag i nödens timme röner,
Äfven då du synes hård
Och mig vägrar mina böner,
Du en faders hjärta bär
För ditt barn som hjälp begär.

9 Januari.

Du skall gifva honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk ifrån deras synder. — Matt. 1: 21.

Si, Jesus är ett tröstrikt namn
Och i all nöd vår säkra hamn,
Igenom Jesus få vi nåd
Och finna på det bästa råd.

10 Januari.

Således står en sabbatsro åter för Guds folk. — Ebr. 4: 9.

Lär mig, o Herre, söka tröst
Allena vid min Jesu bröst
Mot all den nöd jag känner;
Och sköta här mitt kall med tro,
Förbidande den ljufva ro
Du gömt åt dina vänner.

11 Januari.

I hafven ännu icke kommit till ro och till den besittning, hvilken Herren, din Gud, vill gifva dig. — 5 Mos. 12: 9.

Än en liten tid af möda,
Kamp och strid att synden döda:
Se'n en evig frid och fröjd
Hos vår Gud i himlens höjd.

12 Januari.

Jag skall rikta mina vänner och fylla deras visthus. — Ordspr. 8: 21.

Skrif i mitt hjärta in,
Att jag är evigt din;
Hjälp att jag gör din vilja,
Flyr hvad oss kan åtskilja,
Och sist det lif får njuta,
Som ingen död skall sluta.

---

13 Januari.

Därefter såg jag, och se, en stor skara, som ingen kunde räkna, af alla folkslag och stammar och folk och tungomål, stående inför tronen och inför Lammet, klädda i hvita fotsida kläder, med palmer i sina händer. — Upp. 7: 9.

De säga med salig, tillbedjande röst:
Lof, ära ske Lammet som oss hafver löst,
Oss Gudi med blod igenlöst en gång,
Det är de frälsta själars sång!

---

14 Januari.

Från mig vare det fjärran att berömma mig, om icke af vår Herres Jesu Kristi kors. — Gal. 6: 14.

O Jesu, låt mitt hjärta få
En sådan fröjd i dig,
Att natt och dag du vara må
För mig omistelig!

15 Januari.

Du skall älska din nästa. Matt. 5: 43.

Att älska som sig själf sin nästa
Och gifva ut sig for hans bästa,
Af Kristi kärlek drifven blott,
Det är en kristens kall och lott.

16 Januari.

Så älskade Gud världen, att han utgaf sin enfödde Son, på det att hvar och en som tror på honom icke må förgås, utan hafva evigt lif. — Joh. 3: 16.

Gamla, unga Må lofsjunga
Fadrens makt och härlighet
Och hembära Sonen ära
För så stor barmhärtighet;
Prisa Anden, Som vid handen
Förer oss till salighet.

17 Januari.

Saliga äro de renhjärtade, ty de skola se Gud. — Matt. 5: 8.

Säll den, hvars själ och hjärta är
Gjordt rent från syndiga begär:
Han skåda skall Guds härlighet
Och blifva där i evighet.
O Gud, gör mig från synden ren
Och lär mig älska dig allen'!

18 Januari.

Allt det som var mig en vinning, det har jag räknat såsom förlust för Kristi skull. — Fil. 3: 7.

När jag det dyra kors betraktar,
Där härlighetens konung dog,
Min vinning jag för skada aktar,
Och skam hvad förr min längtan drog.

19 Januari.

Se, hurudan kärlek Fadren har bevisat oss, att vi kallas Guds barn. — 1 Joh. 3: 1.

Vak upp, min själ, vak upp och sjung
Din återlösare, din kung!
Må ämnet för den sången bli:
Hans ömma kärlek — ack, hur fri!

20 Januari.

Mitt ansikte skall gå med, och jag skall låta dig komma till ro. — 2 Mos. 33: 14.

Jag fruktar mig ej, ty hans käpp och hans staf
De trösta och styrka mitt hjärta;
Och allt hvad mig möter, det vet han ju af,
Det vare sig fröjd eller smärta.
Hans nåd och barmhärtighet följa mig här,
Och snart får jag se honom, sådan han är,
Och bo i hans hydda för evigt.

21 Januari.

Det skall varda dig sagdt hvad du bör göra. — Ap. 9: 6.

Jag vill icke vandra min egen stig;
Förlägen och svag jag mig vänder till dig:
O Herre, mig sänd, där du vill jag skall gå,
Låt styrka mig få,
Och äran for allt jag vill gifva dig då.

---

22 Januari.

På den dagen skall en källa varda upplåten för Davids hus och Jerusalems inbyggare emot synd och orenhet. — Sak. 13: 1.

Det ges en källa, fylld med blod,
Ifrån Immanuels sår,
Och syndaren i denna flod
Fullkomlig rening får.

---

23 Januari.

Den som blyges vid mig, vid honom skall ock Människosonen blygas. — Mark. 8: 38.

Har du mod att följa Jesus,
Hvad det än må kosta dig?
Har du mod, när världen hånar
Och till motstånd reser sig?

24 Januari.

Hos Gud är min frälsning och min ära; min starka klippa, min tillflykt har jag i Gud. — Ps. 62: 8.

Då jag förskräcks af synd och sorg,
Led mig till denna fasta borg:
Ditt blod och din rättfärdighet,
Min sköld, mitt värn, min salighet.

---

25 Januari.

Min nåd är dig nog, ty min kraft fullkomnas i svaghet. — 2 Kor. 12: 9.

Hjälp mig, Herre, nöjd att hvila
Vid den nåd du gifvit har,
Och då hjärtat bort vill ila,
Håll det stilla hos dig kvar;
Uti nöden hjälp beskär
Och i döden var mig när!

---

26 Januari.

Se, Guds lamm, som borttager världens synd! — Joh. 1: 29.

Jag bär min synd till Jesus,
Han tager den på sig
Och med sitt blod mig friar
Från skuld evinnerlig.

27 Januari.

Jesus Kristus är den samme i går och i dag och i evighet. — Ebr. 13: 8.

När den arma jordens tid förgår,
Lefver likväl Kristus år från år,
Och hvad frukta vi, om han är vår
I de vexlande tider!

---

28 Januari.

Herren skall bevara dig för allt ondt, han skall bevara din själ! — Ps. 121: 7.

Ack, se till mig, ty jag är svag,
Haf på min långa vandring akt;
Gif hvad mig fattas hvarje dag,
Du är min *makt!*

---

29 Januari.

Jesu Kristi, Guds Sons, blod renar oss från all synd. — 1 Joh. 1: 7.

Vår Herres Jesu Kristi död
Hugsvalar oss i all vår nöd,
Och när vi tänka däruppå,
En hjärtans glädje vi då få.

30 Januari.

Har du mig kär? — Joh. 21: 17.

Ack, har du ej vilja att blifva min brud,
Jag har ju dig gifvit mitt hjärta!
Jag hafver ju köpt dig med blodiger skrud,
För dig har jag lidit all smärta!
Jag minns än den tiden jag för dig var träl,
Jag minns än den dagen jag köpte din själ,
De såren jag bär därom vittna.

---

31 Januari.

Herren är min herde, mig skall intet fattas. — Ps. 23: 1.

Ett är nödvändigt, ett enda blott:
Att hafva lifvet i såren!
Och ha vi del i det lifvet fått,
Nog sörjer herden för fåren.

---

1 Februari.

Alla som drifvas af Guds Ande, de äro Guds barn. — Rom. 8: 14.

Så vittnar ock Guds Ande
Med min, att jag nu är
Guds barn, men ock skall vandra
Som Gud i ordet lär.

2 Februari.

Förlåt mig mina hemliga brister. — Ps. 19: 13.

Om något är som hjärtat binder,
Som mig vid jorden håller kvar;
Om än där finns för dig ett hinder,
O Gud, din tuktan icke spar!
Förlåt det allt och ren mig två,
Att dig allen jag älska må!

---

3 Februari.

Vi hade våra köttsliga fäder, som agade oss, och för dem hade vi försyn; skola vi då icke mycket mer vara andarnes Fader underdåniga, att vi må lefva! Ebr. 12: 9.

Hvarför sucka, hvarför klaga,
Om ej allt blir dig i lag;
Nåd, förlåtelse och aga
Höfves barnet hvarje dag.

---

4 Februari.

Den som tröstar på Herren, säll är han. — Ordspr. 16: 20.

O Jesu Kriste, Herre blid!
Du hafver gifvit oss din frid;
Så hjälp oss städs i lifvets strid
Att hvila blott vid dig!

5 Februari.

Hvem skall skilja oss från Kristi kärlek? — Rom. 8: 35.

Intet skall mig kunna skilja,
Jesu, från din kärleks vilja:
Evigt lär mig älska dig,
Du som evigt älskar mig.

---

6 Februari.

När jag har dig, så har jag icke behag till något på jorden. — Ps. 73: 25.

Jag vill i evigt fridsförbund
Uppoffras dig af hjärtans grund;
Ack! låt din ande göra stort
Och sant, hvad du för mig har gjort!

---

7 Februari.

Vi hafva icke en öfverstepräst, som ej kan hafva medlidande med våra svagheter, utan en som varit frestad i all ting, likasom vi, dock utan synd. — Ebr. 4: 15.

Han återvände till det höga,
Men ser oss än med broders öga;
Och själf delaktig utaf vår natur
Han vet vår nöd och hjälper oss därur.

8 Februari.

Han utväljer åt oss vår arfvedel. -- Ps. 47: 5.

Jag vet ej själf hvad som är godt
För mig — så välj du ut min lott,
O Herre kär, och hvarje dag
Mig lär att göra ditt behag.

---

9 Februari.

Låtom oss med frimodighet framgå till nådens tron, att vi må få barmhärtighet och finna nåd till hjälp i rätt tid. — Ebr. 4: 16.

Min själ till nådens tron träd fram
Med all din nöd, din synd och skam;
Mot allt hvad här
Dig gör besvär,
Finns råd och hjälp vid korsets stam.

---

10 Februari.

Bed hvad jag skall gifva dig. — 1 Kon. 3: 5.

Herre, föröka min tro och min kärlek;
Jag är så fattig, så fattig på allt.
Jag är så ond och fördärfvad, o Jesu;
Jag har ett hjärta så dödt och så kallt.

11 Februari.

Led mig i din sanning och lär mig! — Ps. 25: 5.

Upplys vår själ Och lär oss väl
Din helga vilja känna,
Att vi i dag Till ditt behag
Må håg och gärning vända.

---

12 Februari.

Inled oss icke i frestelse, utan fräls oss från ondo! — Luk. 11: 4.

Förvara mig väl,
Att aldrig min själ
I otro och flärd
Förspiller den nåden,
Som är mig beskärd!

---

13 Februari.

En rättfärdig mans bön förmår mycket, där hon är i verksamhet. — Jak. 5: 16.

Du ser Guds hjärtelag: Låt dig däraf beveka!
Hans mun, hans dyra ord kan dig ej något neka,
Hvad dig omöjligt syns, det vill hans faders hand
Dig gifva, ja ock mer än du ens tänka kan.

14 Februari.

Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig. — Ps. 119: 105.

Ditt ljus tänd i vårt mörka sinn',
Gif tro och hopp i hjärtat in;
Och allt hvad här oss fela må,
Låt oss af dina nåde få!

15 Februari.

Han tänker evinnerligen på sitt förbund. — Ps. 111: 5.

Hur tidens böljor än må slå,
Skall fridsförbundet dock bestå;
När jordens prakt har gått förbi,
Skall Jesu namn dock evigt bli.

16 Februari.

Sannerligen, han bar vår krankhet och lade på sig vår sveda. — Es. 53: 4.

För mig sitt lif, sitt dyra blod
Han ville icke spara,
Att för den dom, mig förestod,
Jag måtte tryggad vara.
Han blef hos Gud min löftesman,
Uti hans död min synd försvann;
Så är jag frälsad vorden.

17 Februari.

En tillflyktsort är urtidens Gud, och nedåt sträcka sig hans eviga armar. — 5 Mos. 33: 27.

Den gamle Guden är min fasta borg,
Där trygg jag bor mot allsköns nöd och sorg;
Och hvilar mig uti hans kärleks armar,
Som sig förbarmar.

---

18 Februari.

Ännu hafven I icke ända till blods emotstått under kampen mot synden. — Ebr. 12: 4.

Ack, Jesu, oss beredda gör:
All syndens makt i oss förstör,
Vårt hjärta öppna, väck och rör,
Att vi dig undfå, som sig bör.

---

19 Februari.

Ikläden eder hela Guds vapenrustning, på det att I mån kunna stå emot djäfvulens ränker. — Efes. 6: 11.

Tag trones sköld, bind andens svärd,
O kristen, vid din sida,
Och gack att stå mot kött och värld
Med heligt allvar strida.

20 Februari.

Men jag förtröstar på dig, Herre; jag säger: »Du är min Gud». I din hand stå mina tider. Ps. 31: 15, 16.

Gud, dig min sak hemställer jag:
Gör med mig efter ditt behag,
I dag mig kalla eller spar
Till andra dar;
Så är du dock min Gud och far.

---

21 Februari.

O, visste jag, att jag kunde finna honom; Jag skulle då gå fram till hans tron. — Job 23: 3.

Herre, fördölj ej ditt ansikte för mig,
Trösta mig åter, välsigna mig, hör mig!
O, du min trofaste, dyre förlossare,
Kommer du ej snart? Kommer du ej snart?

---

22 Februari.

På alla dina vägar tänk på honom, så skall han göra dina stigar raka! — Ordspr. 3: 6.

I all min brist, O Jesu Krist,
Till dig min blick sig vänder;
Ty den som är dig, Jesu, när
Och har dig kär,
Allt till det bästa länder.

23 Februari.

Stöd mig, så att jag varder frälst. — Ps. 119: 117.

O, värdes mig din kraft förläna,
Att dig med troget hjärta tjäna
Och vandra uti Jesu spår,
Till dess inför din tron jag står.

---

24 Februari.

Den som är fast i sitt sinne, åt honom bevarar du frid. — Es. 26: 3.

Med stadigt sinn' ditt öga fäst
På nya testamentets präst,
Som dör din själ att frälsa!
Mot all din synd, din ondska svår,
Mot alla dina samvetssår,
Han skänker lif och hälsa.

---

25 Februari.

Gif därföre nu åt din tjänare ett hörsamt hjärta. 1 Kon. 3: 9.

Gif mig en ny och en lefvande ande,
Döda allt egenhetslif i min själ!
Två mig hvar dag i det renande blodet,
O, jag behöfver den tvagningen väl!

26 Februari.

Jag vill glädja mig i Herren. — Es. 61: 10.

Så är min högsta fröjd,
Att jag mitt namn kan finna
Hos Gud i himlens höjd,
Dit nöd och död ej hinna.
Mig lotten fallen är
Uti ett lustigt land;
Jag vet, att ingen där
Mig rycker ur Guds hand.

---

27 Februari.

Hvad synes eder om Kristus? — Matt. 22: 42.

Mig ljufvast är min Jesu röst,
Mig kärast är min Jesu tröst,
Den vännen som mig återlöst,
Han ensam lugna kan mitt bröst.

---

28 Februari.

Herre, du utrannsakar mig och känner mig. — Ps. 139: 1.

Se här en man som sagt mig hvad jag gjort,
Dock af hans ord en ljuflig fröjd jag sport:
En krossad rö han täcktes nådigt spara:
Säg, månne icke han Messias vara?

29 Februari.

Herren välsigne dig och bevare dig! — 4 Mos. 6: 24.

Oss välsigna och bevara,
Med nåd ditt ansikte förklara
Och vänd det till ditt folk med frid!

---

1 Mars.

Är Gud för oss, hvem kan vara mot oss? — Rom. 8: 31.

Ack, min själ, haf gladligt mod,
Tvifla ej att Gud är god.
Att dig världen hata må,
Ligger föga makt uppå.

Ty ej nå'nsin såg jag den
Utaf Gud förgätas än,
Som till honom hafver satt
Sin förtröstan dag och natt.

---

2 Mars.

Befall din väg åt Herren och förtrösta på honom; han skall göra det. — Ps. 37: 5.

Gå fram, när Gud dig bjuder gå,
När han dig hejdar, stilla stå;
Hans ledning följ, och klar och ljus
Blir vägen till din Faders hus.

3 Mars.

Fröjden eder i Herren alltid! - Fil. 4: 4.

Lofva Herren Gud, min själ,
Frilöst är den arme träl,
Heladt är det djupa sår,
Ingått har det nya år.

---

4 Mars.

Jag skall ingifva min anda uti edert bröst. — Hes. 36: 27.

Helge Ande ljufva, Du Guds milda dufva,
Kom uti mitt bröst, Gif mig nådens tröst!
Vänd min håg från världen, Lär mig undfly flärden
Och i råd och dåd Prisa Herrens nåd!

---

5 Mars.

Och Guds frid, som öfvergår allt förstånd, skall bevara edra hjärtan och edra tankar i Kristus Jesus. — Fil. 4: 7.

Så mörk är ej natt, så hård är ej nöd,
Att Jesus ej hjälpa förmår,
Mitt ljus och mitt lif i mörker och död,
Densamme i dag som i går.
Si, Jesus är när', fast stundom han synes mig fjärran.

6 Mars.

Det blef din olycka, Israel, att du satte dig upp emot mig, emot din hjälp. — Osea 13: 9.

Barn af synd och smärta, Vill du din död?
Nu vill Gud ditt hjärta Frälsa från nöd.
Slut ej ditt bröst För hans kärleks röst!
Barn af synd och smärta, Undfå hans tröst!

---

7 Mars.

Gud, vår Gud, välsigne oss. — Ps. 67: 7.

Nådens verk du lifve,
Regn och sol du gifve;
Följ hvad sätt du vill,
Blott du så mig förer,
Att till slut mig hörer,
Himmelriket till!

---

8 Mars.

Låtom oss orygglig fasthålla hoppets bekännelse, ty han är trofast, som har gifvit löftet. Ebr. 10: 23.

Tag trones sköld, bind Andens svärd,
O kristen, vid din sida;
Och gack att så mot kött och värld
Med heligt allvar strida.
Den intill döden trofast är,
Han en gång lifvets krona bär,
Som Herren Jesus gifver.

9 Mars.

Hvad jag gör, vet du icke nu, men framdeles skall du få veta det. — Joh. 13: 7.

Herre, led mig, arme pilgrim,
Genom detta torra land!
Jag är svag, men du är mäktig,
Uppehålle mig din hand!
Himlamanna! Föd mig på min ökenväg!

---

10 Mars.

Beröm dig ej af morgondagen, ty du vet ej hvad en dag kan föda! - Ordspr. 27: 1.

Si, Jesus klappar på i dag
Och ropar till oss: det är jag!
Hvem vill nu tjäna Herren Gud?
O, hvem vill bli hans sändebud?

---

11 Mars.

Den som kommer till mig skall jag sannerligen icke kasta ut. — Joh. 6: 37.

Just som du är, jag tar dig mot,
Lägg bördan ned för korsets fot
Och räkna allt för skada, som
Vill hindra dig i loppet, kom
Kom, syndare, till mig!

12 Mars.

Herre, lär mig betänka, att jag måste få en ände, och hvilket mina dagars mått är, så att jag förstår, huru förgänglig jag är. — Ps. 39: 5.

Förjaga världen ur mitt sinne
Och gör det lifligt för mitt minne,
O Gud, att jag skall dö en gång!
Och låt det städs min tanke vara,
Hur jag i frid må hädanfara
Och stämma in i lammets sång!

---

13 Mars.

Såsom han har utvalt oss i honom före världens grundläggning, att vi skulle vara heliga och ostraffliga inför honom. — Efes. 1: 4.

Jesu min, du mig köpt att vara din;
Blif du ock min helgelse,
Mera af din kraft mig ge,
Skrif din lag i hjärtat in!

---

14 Mars.

Dina ögon skola skåda en konung i sin prakt och skola se ett land med vida gränser. — Es. 33: 17.

Mitt mål står klart; jag vill blott ett,
Hvad än det kostar mig:
Jerusalem, Jerusalem,
Jag vill blott hem till dig.

15 Mars.

Kommen till mig, I alle, som arbeten och ären betungade, och jag skall vederkvicka eder. — Matt. 11: 28.

Just som jag är — ej med ett strå
Af egen grund att bygga på,
Blott på den grund, att du för mig
Har dött och själf oss bjöd till dig,
Jag kommer, o Guds lamm!

---

16 Mars.

Ty därtill ären I kallade, emedan äfven Kristus har lidit för oss och lämnat oss en föresyn. — 1 Petr. 2: 21.

Till verksamhet för Kristi skull,
Som tjänat dig så kärleksfull!
Den väg som mästar'n täcktes gå,
Den höfves tjänaren också.

---

17 Mars.

Ty din nåd är bättre än lif; mina läppar skola prisa dig. — Ps. 63: 4.

Stå upp i fröjd, han kommen är!
O jord, tag mot din kung!
Mitt hjärta honom lof hembär!
Stå upp, min själ, och sjung!

18 Mars.

Ty genom honom hafva vi båda i en och samme Ande tillträdet till Fadren. — Efes. 2: 18.

Du kan icke tro, ack, men, käre, så hör:
Gud har ju sig själf icke skonat;
Kom hit, kom till korset, se lammet som dör,
Dess blod har med Gud oss försonat
Och borttagit världens synder.

---

19 Mars.

Kom i håg mig, min Gud, till det bästa. — Neh. 13: 31.

Min Gud, på dig förtröstar jag
I alla mina dagar.
Jag lämnar mig åt ditt behag
Och vördar dina lagar.
O, var mig huld för Jesu skull
Och låt mig bistånd finna!
Du är den borg, Där jag all sorg,
All nöd kan öfvervinna.

---

20 Mars.

Herren skådar neder från himmelen, han ser alla människors barn. — Ps. 33: 13.

Så stor du är i makt och ära,
Att världar på ditt ord bestå;
Du ringhet tog att frälsning bära
Till oss eländiga och små.

21 Mars.

Jag skall gifva den som törstar af lifvets vattenkälla för intet. — Upp. 21: 6.

Du hälsobrunn i Zions stad,
Du lifsens källa klar!
Till dig jag ilar glad å stad,
Hos dig min hälsa tar!
Ur dig jag ösa vill med fröjd,
Lofsjungande din kärleks höjd.

---

22 Mars.

Min Gud skall, efter sin rikedom, fylla alla edra behof i härlighet i Kristus Jesus. — Fil. 4: 19.

O, jag tror det: allt är vordet
Skänkt af dig, som bland oss bor,
O, jag ser det, hur du ger det,
Och hvad jag ej ser, jag tror,
Håller mig vid löftet fast,
Ty din trohet aldrig brast.

---

23 Mars.

Jag vill utplåna dina öfverträdelser såsom en sky och dina synder såsom ett moln. Vänd tillbaka till mig, ty jag vill förlossa dig! — Es. 44: 22.

Dina synders myckenhet
Emot Guds barmhärtighet
Kan ej liknas, icke nämnas;
På dig vill han aldrig hämnas.

24 Mars.

Ty vi hafva här ingen varaktig stad, utan söka efter den tillkommande. — Ebr. 13: 14.

Farväl, jag får ej dröja här,
Ty hemmet ännu fjärran är.
Hos Kristus först jag stannar kvar,
Ej detta land min kärlek har.

---

25 Mars.

Eder Fader vet hvad I behöfven, förr än I bedjen honom. — Matt. 6: 8.

Och hvad mitt hjärta beder,
Det vet jag att du hör,
Och hvad mitt väl bereder,
Det vet jag att du gör.
I nödens högsta smärta
Din hjälp mig närmast är;
Jag vet att på ditt hjärta
Du mina sorger bär.

---

26 Mars.

Säll du, o Israel! Hvar finnes ett folk, som du, frälst af Herren? — 5 Mos. 33: 29.

O, gif mig tusen tungors ljud
Att sjunga Jesu nåd,
Hans härlighet som kung och Gud,
Hans underfulla råd.

27 Mars.

Såsom I nu hafven mottagit Herren Jesus Kristus, så vandren i honom. — Kol. 2: 6.

Hur kärleksrik du, Jesu, är!
Ditt lif i kval och nöd
Om gränslös kärlek vittne bär,
Och kärlek var din död.

O Herre Jesu, gif oss nåd
Att budet, som vi fått,
Fullgöra och i råd och dåd
Bevisa kärlek blott.

---

28 Mars.

Gud är kärlek, och den som förblifver i kärleken, han förblifver i Gud och Gud i honom. — 1 Joh. 4: 16.

Ditt hjärta öppne sig:
Bjud Kristus hem till dig!
Han aktar hos dig gästa
Och dig för evigt fästa,
Hosianna, pris och ära
Vår konung vi hembära.

---

29 Mars.

Hvilken ock har beseglat oss och gifvit oss Andens pant i våra hjärtan. — 2 Kor. 1: 22.

Sänd ock nu till oss din helga Anda,
Som oss leder i all sanning här!
Och låt satan ej sitt ogräs blanda
I den säd, som bland oss utsådd är!

30 Mars.

Gud förser nog fåret. 1 Mos. 22: 8.

Hvad lott här nere blifver min,
Det lämnar jag åt viljan din;
Ty den sig lämnar i din hand,
Han bygger ej på lösan sand.

---

31 Mars.

Han blef sargad för våra öfverträdelser och slagen för våra missgärningar; näpsten lades uppå honom, att vi skulle hafva frid, och genom hans sår blefvo vi helade. — Es. 53: 5.

Gud på Kristus hafver lagt
Alla, alla synder våra.
De på korset honom bragt,
Att där smaka döden svåra.
Han för vår skull lider den:
O, den käre frälsaren!

---

1 April.

Hugsvalaren, den helige Ande, hvilken Fadren skall sända i mitt namn, han skall lära eder allt. — Joh. 14: 26.

Helge Ande, ljufva,
Du Guds milda dufva,
Kom uti mitt bröst,
Gif mig nådens tröst!

2 April.

Vår gemenskap är med Fadren och med hans Son, Jesus Kristus. — 1 Joh. 1: 3.

I blodet, som från korset rann,
Din syndaskuld, ditt straff försvann,
Försonad inför Gud du står
Och fristad har i Jesu sår.

---

3 April.

Hafven ingen omsorg, utan edra önskningar vare kunniga inför Gud i allt genom åkallan och bön med tacksägelse. — Fil. 4: 6.

Du otro, vik bort! Min Jesus är när,
Och han innan kort Mig hjälpen beskär.
I bön vill jag bida Den hjälp han mig ger.
Är Gud vid min sida, Åt stormen jag ler.

---

4 April.

Den I älsken, fastän I icke hafven sett honom. — 1 Petr. 1: 8.

Visst bär det emot att tro och ej se,
Visst kostar det möda och strid,
Men Jesus, som en gång burit mitt ve,
Är äfven i stormen min frid.
Si, Jesus är när, fast stundom han synes mig fjärran.

5 April.

Då jag nu har fått hjälp af Gud, står jag ännu i denna dag. – Apg. 26: 22.

Jag är trygg, ty Herren, Herren
Hjälper ur all nöd till slut,
Likasom han många gånger
Re'n tillförne hjälpt mig ut.

---

6 April.

Såsom hjorten trängtar till vattenbäckar, så trängtar min själ efter dig, o Gud. Ps. 42: 2.

Såsom hjorten träget längtar
Efter friska källans flod,
Alltså ock mitt hjärta trängtar
Till min Gud, som är så god.
Själen törstar innerlig,
Herre, Herre, efter dig!

---

7 April.

Men vi veta, att för dem som älska Gud samverkar allt till det bästa. — Rom. 8: 28.

När allt hvad mig sker, Åsyftar min frid,
O Herre, slå ner Min stolthet därvid!
Guds kärlek förbjuder Att nöden blir lång,
Och evigt se'n ljuder Den segrandes sång.

8 April.

Allenast i Gud haf din ro, min själ; ty från honom kommer mitt hopp. — Ps. 62: 6.

Jesu, gör mig åter stilla
Som ett barn vid moderns bröst!
Du, som aldrig gör mig illa,
Gif min ande frid och tröst!
Dämpa åter orons vågor,
Tysta egenviljans frågor
Med din egen kända röst!

9 April.

I din hand är kraft och makt, och i din hand står det att göra hvar och en stor och stark. — 1 Krön. 29: 12.

Ära ske Herren! Ja, Herren allena ske ära,
Mäktig att göra långt mer än vi mäkta begära!
Härligt och stort Är hvad den evige gjort:
Honom vårt offer vi bära.

10 April.

Ty sådan är Gud, vår Gud, alltid och evinnerligen; intill döden skall han ledsaga oss. Ps. 48: 15.

Det fasta hopp, att min du är,
Låt det min tröst i lifvet vara;
Och var med samma nåd mig när,
Då jag en gång skall hädanfara

11 April.

Utrannsaka mig, Gud, och känn mitt hjärta; pröfva mig och känn mina tankar och se till, om jag är stadd på en olycksväg, och led mig på den eviga vägen. — Ps. 139: 23, 24.

Bepröfva, Herre, hjärtat mitt,
Du, endast du, det kan,
Och låt det evigt vara ditt,
Min dyre löftesman!

---

12 April.

Allt hvad I gören med ord eller gärning, det gören allt i Herren Jesu namn. — Kol. 3: 17.

Jesu, låt mig städse börja
I ditt namn allt hvad jag gör,
Att jag måtte framgång spörja
Och så sluta som jag bör.
Kom, o Jesu, blif mig när,
Låt mig blifva där du är.

---

13 April.

Guds Son, som har älskat mig och utgifvit sig själf för mig. — Gal. 2: 20.

Just som jag är, du har mig kär,
Ty du har köpt mig som jag är,
Och väl du kände, hur jag var,
Då min och världens synd du bar
O, du Guds dyra lamm!

14 April.

Ljus skall skina öfver dina vägar. — Job 22: 28.

Hvi mörknar min stig Så ofta kring mig,
När du är mitt eviga ljus?
Hvi rädes jag då, När hem jag får gå
Så snart till min Faders hus?
Var stilla, var nöjd
Nu, min ande, ty Gud är din fröjd!

---

15 April.

Huru mycket är du skyldig min herre? — Luk. 16: 5.

Vid hvart flyktigt andedrag
Och när jag skall dö en dag,
När till okändt land jag går,
När inför din dom jag står, —
Klippa, du som brast för mig,
Låt mig gömma mig i dig.

---

16 April.

Vårt påskalamm är ock slaktadt för oss, nämligen Kristus. — 1 Kor. 5: 7.

Upp, min tunga, Att lofsjunga
Hjälten, som på korsets stam
För oss blödde, Led och dödde
Som ett menlöst offerlamm;
Han ur griften, Efter skriften,
Nu i ära träder fram.

17 April.

Ho är en Gud, som du, som förlåter synd? — Mik. 7: 18.

Dig, Herre Gud, är ingen lik
I himlen och på jorden,
Så härlig, hög och nåderik
Är ingen konung vorden.
Stor är du och ditt namn är stort,
Och stora ting med oss du gjort,
O alla herrars Herre!

---

18 April.

Försöken eder själfva, om I ären i tron; pröfven eder själfva. — 2 Kor. 13: 5.

Pröfva dig, det gäller lifvet,
Den som ej är med, är mot!
Har du hittills motstått Herren,
Fall i dag till korsets fot!

---

19 April.

Se, jag är med eder alla dagar intill världens ände. — Matt. 28: 20.

Mitt hjärtas sol, min Jesu kär!
Det är ej natt, blott du är när —
Men, Herre, jaga undan skyn,
Som vill dig skymma för min syn.

20 April.

Varen så till sinnes, som Kristus Jesus var. — Fil. 2: 5.

Jesu, gör mig så till sinnes,
Såsom du till sinnes var.
I all nöd mig för till minnes,
Hur ditt kors du tåligt bar.
Och om mänskor hata mig,
Jesu, lär mig likna dig:
Deras brott och nöd begråta,
Deras oförrätt förlåta.

---

21 April.

Synden skall icke råda öfver eder; ty I ären icke under lagen, utan under nåden. — Rom. 6: 14.

Du genom Kristus allt förmår,
Som själf dig mäktig gör,
När dig hans Ande leda får
Och dig hans kärlek rör.

---

22 April.

Herren är hög, men han ser till det låga. och han känner den högmodige fjärran ifrån. — Ps. 138: 6.

Han har ej lust till de stolta och starka,
Men till de fromma han hafver behag;
Dem honom frukta och hoppas på honom
Dem han välsignar och skaffar dem frid.

23 April.

Är jag ock betryckt och fattig, så skall dock Herren sörja för mig. — Ps. 40: 18.

Fast fattig i mig själf och svag,
Fast syndig, kall och död,
Dock uti honom hafver jag
Båd' hälsa, lif och bröd.

---

24 April.

Han ledde dem på en rätt väg, så att de kommo till en stad, där de kunde bo. — Ps. 107: 7.

Hvad gör mig all sorg, När du är min borg?
Där trygg under stormen jag bor?
Hvad skadar mig då Att gråtande gå
I öknen — när dig jag tror?
Hvad gör mig all strid,
När du, Gud, är min eviga frid?

---

25 April.

Förtrösta på Herren af allt ditt hjärta och förlita dig icke på din egen klokhet. Ordspr. 3: 5.

Hjälten lefver! På hans trofasthet
Våga trygg ditt lif, din salighet;
Icke du men han din räddning vet
Trots de bistraste tider.

26 April.

Må de först lära sig att visa from aktning mot sitt eget hus; ty detta är behagligt inför Gud. — 1 Tim. 5: 4.

Ack sälla hem, där Jesus är en gäst,
Där hvarje själ vid honom blifvit fäst,
Och där med lydigt sinne man vill höra
De lifvets ord, som själen salig göra!

27 April.

Gud bevisar sin kärlek till oss däruti, att Kristus har dött för oss, medan vi ännu voro syndare. — Rom. 5: 8.

Se denna gudakärleks låga,
Den ingen makt utsläcka kan,
Som än i marterdödens plåga
Så himmelskt hög och trofast brann.
O Jesu, hjärtans Jesu käre,
Lof, pris och tack vi dig hembäre.

28 April.

Köp vishet, och för allt hvad du eger, köp förstånd. Ordspr. 4: 7.

Gör nu ditt val, och välj den bästa del,
Till Jesus fly, som frälsa kan din själ,
Bjud honom in att i ditt hjärta gästa
Och dig i nåd för evigheten fasta.

29 April.

Jag går bort för att bereda eder rum. — Joh. 14: 2.

Beredd håll mig, o Jesu Krist, att vänta
Din ljufva ankomst, när du sist vill hämta
Ur tåredalen, Från jordekvalen,
Din brud till dig i ljusa fröjdesalen!

---

30 April.

Du skall inga andra gudar hafva för mig. — 2 Mos. 20: 3.

O Gud, min Gud, i lust och nöd,
Min tillflykt, mitt försvar!
Tag från mig alla andra stöd
Och blif du ensam kvar!
Låt mig få bli din kära brud,
Och blif du, Gud, mitt hjärtas Gud!

---

1 Maj.

Han vederkvicker min själ; han leder mig på rätta vägar för sitt namns skull. — Ps. 23: 3.

Herde, du som fåren betar
Och i öknen dem uppletar
Nådelig!
Led mig, att jag ej förvillas
Låt min törst och hunger stillas
Blott hos dig!

2 Maj.

Jag måste verka dens verk, som har sändt mig, medan dagen är; natten kommer, då ingen kan verka. — Joh. 9: 4.

Till verksamhet gå raskt å stad
Och gör din Faders vilja glad.
Om världen hatar dig, hvad mer,
Blott Herren dig sitt bifall ger.

Än är det dag, än går det an,
Om natten ingen verka kan,
Så skynda dig, stå upp och minns,
Att utan strid ej segern vinns.

---

3 Maj.

Hvarest jag är, där skall ock min tjänare vara. — Joh. 12: 26.

Skrif i mitt hjärta in,
Att jag är evigt din;
Hjälp att jag gör din vilja,
Flyr hvad oss kan åtskilja,
Och sist det lif får njuta,
Som ingen död skall sluta.

---

4 Maj.

Icke såsom jag vill, utan såsom du vill. — Matt. 26: 39.

Alltid salig, vill jag icke mer
Synda bort den tid mig Herren ger;
Gode Gud, om blott din vilja sker,
Är jag alltid salig.

5 Maj.

Han gifver kraft åt den trötte och stor styrka åt den maktlöse. — Es. 40: 29.

Han de förkrossade hjärtan städs helar,
Och deras sveda förbinder hans hand.
Stjärnorna räknar han, nämner dem alla,
Stor är vår Herre, och stor är hans makt.

---

6 Maj.

Kasten allt edert bekymmer på honom; ty han har omsorg om eder. — 1 Petr. 5: 7.

På dig jag hoppas, Herre kär!
Du som min säkra tillflykt är
I all min nöd och våda!
Jag beder dig Du värdes mig
Nu ock med hjälp benåda!

---

7 Maj.

Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta och gif mig en ny, frimodig ande. — Ps. 51: 12.

Rent hjärta skapa, Gud, i mig,
Gif mig en ny viss anda,
Och gör mig bistånd nådelig
Ehvad mig läggs till handa.
Du är, o Gud, min helgelse,
Hjälp mig uti all frestelse:
Min hjälp du lofvat vara.

8 Maj.

Om någon syndar, så hafva vi en försvarare hos Fadren, Jesus Kristus, som är rättfärdig. — 1 Joh. 2: 1.

Så bada fritt i denna hälsoflod,
Sök lif och frid i Jesu dyra blod,
Och har du fått dess stora kraft forfara,
Så bed, att samma kraft må dig bevara!

---

9 Maj.

När dig är glädje till fyllest, ljuflighet på din högra sida evinnerligen. — Ps. 16: 11.

I himmelen, i himmelen,
Där Herren Gud själf bor,
Hur härlig blifver sällheten,
Hur outsägligt stor!
Där ansikte mot ansikte
Jag evigt, evigt Gud får se,
Se Herren Sebaot!

---

10 Maj.

Herre, till hvem skola vi gå? Du har det eviga lifvets ord? — Joh. 6: 68.

Jag nu den pärlan funnit har,
Som är min själs begär.
Du frågar hvad? Hör då mitt svar:
Min frälsare det är.

11 Maj.

Men nu förblifva tro, hopp, kärlek, dessa tre; men störst ibland dem är kärleken. — 1 Kor. 13: 13.

Tänk huru skönt, när tron ej mer skall öfvas,
Men är förbytt i fullt åskådande!
När kärleken ej såras, ej bedröfvas,
Och äfven hoppet nått uppfyllelse!

---

12 Maj.

I det var lif, och lifvet var människornas ljus. — Joh. 1: 4.

O Kriste, oss benåda,
Så att i tron vi må
Ljus i din sanning skåda,
Lif af din kärlek få!
Till dig vårt hjärta längtar,
Från världens flärd det trängtar
Till din rättfärdighet.

---

13 Maj.

Jag har Herren kär, ty han hör min röst och mina böner. — Ps. 116: 1.

Väl den, som vet i Jesu namn
Att löpa Fadren rätt i famn,
Han får i sanning hvad han vill,
Som Jesus själf sagt honom till.

14 Maj.

Hvad hafver du att bedja om? — Est. 7: 2.

Min brudgumme kär, Din Sulamit här
I oro och strid Ur djupet dig beder:
Gif seger, gif frid!

Ack, bjud hvad du vill, Jag hörer dig till!
Men gif ock i allt Mig kraft till att göra
Hvad du har befallt!

---

15 Maj.

Vi, som tro, få inkomma i hvilan. — Ebr. 4: 3.

Hem, hem, önskade hvila,
Sälla, ostörda ro!
Själen rastlöst skall ila,
Tills i din famn hon får bo.
Hem, hem, osedda hem!
Stadigt dig bidar min tro.

---

16 Maj.

Tagen på eder mitt ok. — Matt. 11: 29

Herre Jesu, bryt min vilja,
Låt din vilja bli min lag;
Tag min hand och tag mitt öga,
Då du ser uti det höga,
Mig från dig de skulle skilja,
Gör mig nöjd med ditt behag!
Så, o Jesu, bryt min vilja,
Låt din vilja bli min lag!

17 Maj.

När jag uppvaknar, skall jag varda mättad af din åskådning. — Ps. 17: 15.

Hvad det blir godt att vakna
En gång i Jesu famn,
Och ej behöfva sakna
En trygg och säker hamn,
När Herrens domar börja på
Att öfver hela världen gå.
Hvad det blir godt att vakna
En gång i Jesu famn!

---

18 Maj.

Var stilla för Herren och förbida honom. — Ps. 37: 7.

Stilla, o, var stilla I din Gud, min själ!
Han ej vill dig illa, Han ju vill dig väl!
Nådens, fridens Ande Vill han gifva dig,
Taga dig till sig!

---

19 Maj.

Förkasta mig icke från ditt ansikte och tag icke din Heliga Ande från mig. — Ps. 51: 13.

Jag flyr till dig, Förskjut ej mig,
O, haf ditt barn förskonadt!
Din stränga rätt Åsidosätt,
Din Son har allt försonat!

20 Maj.

Var trogen intill döden, så skall jag gifva dig lifvets krona. — Upp. 2: 10.

Bevara då mitt svaga hjärta,
O käre Herre Jesu Krist!
Gif hvad du vill, gif fröjd, gif smärta:
Gif mig min krona blott till sist!

---

21 Maj.

Jesus sade: Jag är vägen och sanningen och lifvet; ingen kommer till Fadren utan genom mig. — Joh. 14: 6.

Han ljuset är och sanningen,
Han vägen är och lifvet:
Den honom söker, finner än,
Och äfven den,
Som beder, varder gifvet.

---

22 Maj.

Det offer, som behagar Gud, är en förkrossad ande; ett förkrossadt och bedröfvadt hjärta skall du, Gud, icke förakta. — Ps. 51: 19.

Är du fridlös, — kom i håg
Att på dessa orden stafva:
»Näpsten uppå honom låg,
På det frid vi skulle hafva.»
Väl du sjunga må igen:
O den käre frälsaren!

23 Maj.

För mig upp på klippan, den är mig eljest för hög! — Ps. 61: 3.

Klippa, du som brast för mig,
Låt mig gömma mig i dig!
Vattnet, blodet, hvilket går
Från din stungna sidas sår,
Tvage i sin himlasaft
Mig från syndens skuld och kraft!

---

24 Maj.

I känner vår Herre Jesu Kristi nåd, att han, ehuru rik, vardt fattig för eder skull, på det att I genom hans fattigdom skullen varda rike. — 2 Kor. 8: 9.

För mig sitt lif, sitt dyra blod
Han ville icke spara,
Att för den dom mig förestod,
Jag måtte tryggad vara.

---

25 Maj.

Nalkens Gud, så skall han nalkas eder. — Jak. 4: 8.

Gif, Gud, att jag må nalkas dig,
I stilla lugn gå fram;
Upplys mig på den helga stig,
Som leder till Guds lamm.

26 Maj.

Vänd bort ditt ansikte från mina synder och utplåna alla mina missgärningar. — Ps. 51: 11.

Misskundlig Gud, låt nådens sol upprinna,
Att för dess ljus må syndens nöd försvinna,
Din Andes kraft, låt mig, o Jesu, vinna,
Ack, låt mig nåd för dina ögon finna!

---

27 Maj.

Hans tjänare skola dyrka honom; och de skola se hans ansikte. — Upp. 22: 3, 4.

Tank, när ej ondskan mer skall mig förfära,
Och ingen ovän störa mer min ro!
När jag skall lefva blott till Herrens åra,
Och blott tillsamman med Guds husfolk bo!

---

28 Maj.

Om du ginge igenom vatten, är jag med dig, och igenom strömmar, skulle de ej dränka dig. — Es. 43: 2.

Fäst djupt hos mig de tankar,
Att snart jag himlen når!
Gör tron rätt käck, Mot böljans skräck
Håll själf mitt ro'r och ankar,
Du vet hvad jag förmår!
Fäst djupt hos mig de tankar,
Att snart jag himlen når!

29 Maj.

Frukta icke, ty jag är med dig. — Es. 41: 10.

Fast kropp och själ Åtskiljs, likväl
Mitt hjärtas tröst du blifver;
Du mig till sist, O Herre Krist,
En evig glädje gifver.

---

30 Maj.

Välsignad du i din ingång och välsignad i din utgång. — 5 Mos. 28: 6.

Gif att, i lif och död dig egnad,
Till dig i tro och kärlek böjd,
Jag må dig älska, Gud, min hägnad,
Jag må dig prisa, Gud, min fröjd,
Och finna än i dig min tröst,
När hjärtat brister i mitt bröst.

---

31 Maj.

Upplyft du öfver oss ditt ansiktes ljus, o Herre. — Ps. 4: 7.

O kärlekshaf, utgjut din flod
Utöfver allas hjärtan,
Låt kraften af ditt helga blod
Fördrifva otros-smärtan.
Du hela världens nådastol!
Förvandla med din ljufva sol
Vår köld i evig värme.

1 Juni.

Han bevakar sina frommes steg. — 1 Sam. 2: 9.

Då hjärtat blir matt under mödan och striden,
Så styrk det med kraft af den andliga friden,
Och låt mig beständigt i smärtan och sorgen
Se upp till den himmelska fäderneborgen.

---

2 Juni.

Jag skämmes icke vid evangelium, ty det är en Guds kraft till frälsning för hvar och en som tror. — Rom. 1: 16.

Ack, har Kristus endast blifvit
För ditt hjärta riktigt stor,
Se, då måste du bekänna
Inför världen hvad du tror.

---

3 Juni.

Om någon tjänar mig, honom skall min Fader ära. — Joh. 12: 26.

Att tjäna dig en dag
För mig har mer behag
Än all den fröjd och ära,
Som världen kan beskära;
Det hus jag sällast aktar,
Där man ditt ord betraktar.

4 Juni.

Den som tror på Guds Son, han har vittnesbördet inom sig. — 1 Joh. 5: 10.

O dyre frälsare, som så har älskat mig,
Låt mig i tron dig städs få se Och se mig själf i dig!
O fröjda du min själ, Låt sanningen bli klar
Om dig, att du för mig blef träl; Gör nåden uppenbar!

---

5 juni.

Hvad viljen I att jag skall göra eder? — Mark. 10: 36.

Hvad vill jag? Herre, böj ditt öra
Till mig och hör mitt hjärtas bön!
Gif mig din nåd att kunna göra
Din vilja glad förutan lön;
Ja lär mig, såsom du befallt,
Att för din kärlek offra allt!

---

6 Juni.

Herren är god, ett fäste på nödens dag, och han känner dem som förtrösta på honom. — Nah. 1: 7.

I all min sorg Är du den borg,
Där jag i ro kan vara:
Ty den du tar I ditt försvar,
Han trygghet har
I allsköns nöd och fara.

7 Juni.

Ske din vilja, såsom i himmelen så ock på jorden. — Luk. 11: 2.

Förnya du min håg hvar dag,
Och lär mig hålla kär din lag
Och bedja, nöjd med ditt behag,
Din vilje ske!

---

8 Juni.

Varen nyktra och vaken, ty eder vedersakare, djäfvulen, går omkring som ett rytande lejon och söker hvem han må uppsluka. — 1 Petr. 5: 8.

Vaka, själ, och bed
Och till strids dig red.
Räds att frestarn lägger snaran,
Där du minst förmodar faran:
Sådan är hans sed,
Vaka, själ, och bed!

9 Juni.

Mitt hjärta är frimodigt; jag vill sjunga och lofva. — Ps. 57: 8.

O, egde blott min tunga ljud
Att rätt lofsjunga Herren Gud,
Min Gud, Immanuel!
O, kunde upp jag svinga mig,
Jag skulle täfla då för dig
I sång med Gabriel.

10 Juni.

Ty vi vandra i tro, icke i åskådning. — 2 Kor. 5: 7.

Herre, fäst vår blick och sinne
Vid betraktelsen af dig,
Tills vi saligheten hinne,
Där vi klart få skåda dig!

---

11 Juni.

Gud är mäktig att låta all nåd öfverflöda till eder, på det att I uti allt mån alltid hafva nog och öfverflöda till allt godt verk. — 2 Kor. 9: 8.

Att vi med hjärtans fröjd i frid städs honom tjäne;
Den nåderike Gud, han oss ock här förläne,
Och Herren, stor af nåd, oss vare alltid blid,
Oss vare Herren när, nu och i evig tid.

---

12 Juni.

Herren är min del . . . därföre vill jag hoppas på honom. — Klag. 3: 24.

Har jag dig, o Jesu, blott,
Hvad skall jag önska mer?
Intet kan mig fattas,
När du mig din nåd beter:
Hvi skulle jag gå och sörja?

13 Juni.

Gräset torkar, blomstret vissnar, men vår Guds ord blifver evinnerligen. — Es. 40: 8.

Och världar skola hafva slut,
Och stjärnor skola slockna ut,
Och himlar störta med vår jord;
Men dig, som tröstat på hans ord,
Ej når förgängligbetens svall:
Han lefver och du lefva skall!

---

14 Juni.

Lären af mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. — Matt. 11: 29.

O, om vandringen och hågen
Vore mera lik Guds lamm,
Skulle det väl locka någon
Att mig följa till dig fram!
O min Jesu, lär mig träda
Mera stadigt på din stig,
Att jag må din Ande gläda,
Gläda änglarne och dig!

---

15 Juni.

Du är mitt bergfäste och min borg; och du skall för ditt namns skull leda och föra mig. — Ps. 31: 4.

Låt dina löften städs bespisa
Min själ, att jag må hafva lif!
Din nådeskraft på mig bevisa,
Mig lust till dina rätter gif!
För ut min sak, välsigna mig,
Att jag må evigt tjäna dig!

16 Juni.

I min Faders hus äro många boningar. — Joh. 14: 2.

Där uppe är det ingen natt
Och ingen gråt och smärta;
Där uppe är min högsta skatt:
Där vare ock mitt hjärta.
I himlen hos min frälsare,
Där vare min umgängelse!

17 Juni.

Af nåden ären I frälsta genom tron; och det icke af eder; Guds gåfva är det; icke af gärningar, på det att ingen må berömma sig. — Efes. 2: 8, 9.

Nåd är ett härligt ord:
Väl den det rätt förstår!
Igenom himlar, öfver jord,
Dess starka eko går.

18 Juni.

Herren är god för dem som förbida honom, för den själ, som söker honom. — Klag. 3: 25.

Ty ho, som tror på Jesus Krist,
Han evigt salig blifver;
Den salighet, som förr var mist,
Gud genom Jesus gifver;
Ty icke har Gud sändt sin Son,
Att han skall världen döma,
Sin nåd bortgömma;
Men oss till en stor mån
Vill han vår synd förglömma.

19 Juni.

Han döljer mig i sin hydda på olyckans dag. — Ps. 27: 5.

Göm mig i din frälsarfamn,
Till dess stormen rasat ut:
För mig då i himlens hamn,
O, tag mot min själ till slut!

---

20 Juni.

Uthärda vi, så skola vi ock regera med. — 2 Tim. 2: 12.

Är du så ljuflig redan här,
Min dyre frälsare, —
Tänk, när jag ser dig, som du är,
Och slipper allt mitt ve!
Tänk, när jag, klädd i himmelsk skrud,
Med mina ögon skådar Gud
I ohöljd härlighet!

---

21 Juni.

Herrens nåd varar från evighet till evighet öfver dem som frukta honom. — Ps. 103: 17.

Här är den sanna lifvets källa,
Som flödar rikt i evighet,
Som gör oss outsägligt sälla,
Uppfyllde med Guds salighet:
Så lat oss däraf ymnigt njuta,
Ej Herrens rika nåd förskjuta.

22 Juni.

Allt förmår jag genom den som styrker mig. — Fil. 4: 13.

Din kärlek, Herre Jesu Krist,
Oss väpnar mot all världens list!
Den öfverskyler all vår brist
Och återgifver hvad vi mist.

---

23 Juni.

Genom hafvet gick din väg, din stig genom stora vatten, och dina fotspår fann man icke. — Ps. 77: 20.

På underbara vägar går
Vår Herre och vår Gud.
I hafvets djup förnimms hans spår
Och stormen bär hans bud.

---

24 Juni.

Jag vet på hvem jag tror och är viss, att han förmår förvara till den dagen det som är mig ombetrodt. — 2 Tim. 1: 12.

Jag vet på hvem jag tror,
När dödens timme nalkas
Och dagens heta kval
I aftonskuggan svalkas:
Min Jesus i sin död
Har döden bragt på fall,
Han lefver, och min själ
Med honom lefva skall.

25 Juni.

Fröjd i Herren är eder starkhet. — Neh. 8: 10.

När jag är svag, så är han stark,
Hans starkhet är då min;
Ty se, på löftets blomstermark
Han redan fört mig in.
Där finner jag så mången ros
Af oförgänglig art,
Och flyr än jordens fröjd sin kos,
Står löftet lika klart.

26 Juni.

Var icke stolt i ditt sinne, utan var i räddhåga. — Rom. 11: 20.

Behåll mig hvar dag i din fruktan
Och spara ej heller på mig,
Du Helige Ande, den tuktan,
Som drager mig närmare dig!

27 Juni.

Han gifve dig hvad ditt hjärta begär. — Ps. 20: 5.

O ädla ljus, gör med ditt sken
Vår tro på Jesus sann och ren
Och den själf upplifva Att frukter gifva.
Hjälp oss att i denna tro
Till änden faste blifva!
O Gud, förbarma dig!

28 Juni.

Jag har gifvit eder ett föredöme. -- Joh. 13: 15.

Jesu, låt din helga vandel
Alltid för mitt öga stå,
Så att jag i all min handel
Dig blott efterfölja må.
Du som villigt gjorde allt
Hvad din Fader dig befallt!
Hjälp mig så min lefnad föra,
Att jag städs mådig tillhöra.

---

29 Juni.

Han låter mig hvila på gröna ängar, han för mig till vatten där jag finner ro. — Ps. 23: 2.

Han vet hvar gröna ängen är
Och friska källans flod;
Han tager mig och dit mig bär —
O, tänk hvad han är god!

---

30 Juni.

Han skall gifva eder en annan Hugsvalare, att han skall förblifva hos eder evinnerligen. — Joh. 14: 16.

Helige Ande! Glädjens Ande!
Kom att oss hugsvala!
Låt hoppets röst, bland lefvernets bekymmer,
Till vår ande tala,
Och gif oss frid, när lifvets afton skymmer,
Salighet, Herre, gif oss i höjden!

1 Juli.

Den som öfvervinner, honom skall jag göra till en pelare i min Guds tempel, och han skall aldrig mer utgå därutur. — Upp. 3: 12.

Hur tomt är allt hvad världen har!
Hur kort dess nöjen vara!
Snart stundar natten, då en hvar
Af oss skall hädanfara.
Och då, hvad är all lycka här
Emot det löftet: »Hvar jag är,
Där skolen I ock vara!»

---

2 Juli.

Han skall åter förbarma sig öfver oss, han skall trampa på våra missgärnin gar. — Mik. 7: 19.

Mot syndare är ditt tålamod stort,
Det kunna vi dagligen finna.
Du straffar oss ej, som du hade bort:
O, att vi det kunde besinna
Och prisa den nåd, du med oss har gjort,
Då blodet du för oss lät rinna.

---

3 Juli.

Förakta icke Herrens tuktan och gif dig icke heller öfver, då du bestraffas af honom. — Ebr. 12: 5.

Hvarför sucka, hvarför klaga,
Om ej allt är dig i lag?
Nåd, förlåtelse och aga
Höfvas barnen hvarje dag.
Var blott stilla under Herrens kärlekslag.

4 Juli.

I voren villfarande såsom får, men nu ären I omvända till edra själars herde och biskop. — 1 Petr. 2: 25.

Hulde Herde, föd de fåren,
Som du själf förlossat har,
När du deras synder bar.
Led ock mig i rätta spåren
Till ditt dyra fårahus,
Där du själf är sol och ljus.

---

5 Juli.

Se på Jesus, trons begynnare och fullkomnare. — Ebr. 12: 2.

O Jesu, sköt du om min själ
Och lär mig bjuda gladt farväl
Åt allt som gör mig hinder!
Låt jorden ej min himmel bli,
Och gör mig du rätt lös och fri
Från allt hvad här mig binder!

---

6 Juli.

Din Gud, hvilken du städse har tjänat må han rädda dig! — Dan. 6: 16.

Ej frukten, helgon, fatten mod!
Det moln, som fruktan ger,
Är fylldt med nåd, och snart dess flod
Nedströmmar öfver er.

7 Juli.

Såsom den helige, som har kallat eder, varen ock I heliga i all eder umgängelse. — 1 Petr. 1: 15.

Kom till mitt kalla, domnade sinne!
Afgudar alla för dig försvinne!
Kom att befalla ensam där inne!
Kom, o min Jesus!

---

8 Juli.

De förståndige skola lysa såsom himmelens sken, och de som hafva undervisat många till rättfärdighet, såsom stjärnor i evigheters evighet. — Dan. 12: 3.

Ack, gif mig nåd, o dyra lamm,
Att föra mången till dig fram,
Att jag med dem i evighet
Må fröjdas af din salighet!

---

9 Juli.

Då vi nu hafva blifvit rättfärdiggjorda af tron, hafva vi frid med Gud genom vår Herre Jesus Kristus. — Rom. 5: 1.

Han fullgjorde, Hvad vi borde,
Och blef vår rättfärdighet.
Han afvände Vårt elände
För båd' tid och evighet.
Han förvärfde, Att vi ärfde
Ljus och frid och salighet.

10 Juli.

Förtrösten på Herren till evig tid! ty Herren Gud är en evig klippa. — Es. 26: 4.

Ja, denne Jesus Krist
Af Gud oss gifven är
Att frälsa från all brist
Och synd som trycker här.
Bör nu hvar själ ej vara glad
Och prisa Gud med godt behag?

---

11 Juli.

Jag skall skrifva på honom mitt nya namn. — Upp. 3: 12.

Guds namn blir då på pannan tecknadt,
Jag får då se hans anlete,
Som har för mig i döden bleknat
Att frälsa mig från allt mitt ve.
Nu palm och krona här skall vara
Min prydnad i all evighet;
Min fröjd att lefva med den skara,
Som prisa skall Guds trofasthet.

---

12 Juli.

Så är nu ingen fördömelse för dem, som äro i Kristus Jesus. — Rom. 8: 1.

Ingenting kan mig fördöma,
Kristi brud jag är.
Vid sitt bröst han vill mig gömma,
Jag är honom kär.

13 Juli.

Herrens namn är en befäst stad, dit flyr den rättfärdige och får skygd. — Ordspr. 18: 10.

Väl mig, nu till borgen jag hunnit,
Mitt salighetsberg och mitt slott!
I tusende kval har jag gått
Och aldrig förstått
Den fridens grund jag nu funnit.
Hur stormar och böljor än slå,
Mitt berg och min borg stå ändå, — ändå!

---

14 Juli.

Men större är den nåd han gifver. — Jak. 4: 6.

Öka tron och stadfäst hoppet,
Herre Jesu, uti mig,
Att jag må fullborda loppet
Och därofvan skåda dig.
Jesu, hjälp mig, Hjälp mig på min vandringsstig!

---

15 Juli.

Gud är vår tillflykt och starkhet, en hjälp i nödens tider, väl bepröfvad. — Ps. 46: 2.

Herre hjälp mig, hvar jag går,
Hjälp mig uti allt mig händer;
Med din kraft, som allt förmår.
Snart i fröjd min sorg du vänder.
Till mitt väl du styrer allt:
Lof och tack ske dig för allt!

Alma Carlson 187

16 Juli.

Om någon älskar världen, i honom är icke Fadrens kärlek. — 1 Joh. 2: 15.

Du lifvets, ljusets Ande huld
Din kärleks kraft oss gif;
Lyft upp vår själ, tag bort vår skuld,
Och gif i Kristus lif.

---

17 Juli.

Herrens älskling skall bo i trygghet när honom; alltid skall han beskärma honom. — 5 Mos. 33: 12.

Där hos min frälsare, Där är mitt hem!
Där får jag honom se, Bo i hans hem!
Där får jag se därnäst Dem som jag älskat mest;
Där är mig evigt bäst: Saliga hem!

---

18 Juli.

Herren skall vara dig till ett evigt ljus. — Es. 60: 20.

En gång ur mörkrets dal mig led
Att se den sol, som ej går ned,
Så skall mitt hjärta prisa dig,
Mitt ljus och lif evinnerlig!

19 Juli.

Vänd dig till mig och var mig nådig. — Ps. 86: 16.

O himladufva, kom, o kom!
Du for bedröfvad hän:
Jag hatar synden nu, vänd om
Och åter blif min vän.

Den afgud som mig kärast är,
Hur än han kallar sig,
Att drifva ur mitt hjärta lär
Och endast dyrka dig.

---

20 Juli.

Bittida frambär jag mitt offer till dig och skådar efter dig. — Ps. 5: 4.

Till dig jag lyfter hjärtat opp,
O morgonstjärna skär!
Själf solen är din skugga blott,
Hur härlig den dock är.

O, må jag bruka till ditt pris
Den dag du nu mig ger,
Och lefva denna korta dag,
Som hade jag ej fler!

---

21 Juli.

Rannsaken skrifterna, emedan I menen eder hafva evigt lif i dem, och dessa äro de som vittna om mig. — Joh. 5: 39.

Rannsaka skriften, och lär dig där,
Den väg som upp till Guds rike bär,
Och har du funnit den, o min vän,
Så bed om nåd att ock vandra den.

22 Juli.

Den som sitter under den Högstes beskärm och hvilar under den Allsmäktiges skugga, han säger till Herren: Du är min tillflykt och min borg. — Ps. 91: 1, 2.

Zions Gud är hög och stor:
Salig den på honom tror!
Lofva Herren, gammal, ung!
Gladligt Halleluja sjung!

---

23 Juli.

Nåd vare med eder och frid af Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus. — Kol. 1: 2.

Kom du, vår rätta sol och dag,
Sänd af ditt ljus en strimma,
Och synden i vår själ förtag,
Som är dess natt och dimma!

---

24 Juli.

Jesus sade: Fader, förlåt dem, ty de veta icke hvad de göra. — Luk. 23: 34.

De såren ropa hvarje stund,
De ropa om den vunna striden;
De ropa: nåd, pardon, misskund
För alla Adams barn i tiden!
Så står du, Jesu, ock för mig
Hos Gud, en »prest evinnerlig»,
Ock för mig.

25 Juli.

Vänden eder till mig, så varden I saliga, alla jordens ändar. — Es. 45: 22.

Kom, syndare, till nådens fest!
Må hvarje själ bli Jesu gäst!
Ej *en* behöfver borta bli,
Ty nåden är för alla fri.

---

26 Juli.

Han kan fullkomligt frälsa dem, som genom honom komma till Gud och lefver alltid för att bedja för dem. — Ebr. 7: 25.

Det är en obeskriflig tröst,
Det lättar alla lefnadsplikter,
Det fyller mitt beklämda bröst
Med höga, himmelska utsikter,
Att du ingick med dina sår
Och där med dessa tecken står
Helt som vår.

---

27 Juli.

Anden är den som gör lefvande. — Joh. 6: 63.

Kom, Helge Ande, kom
Och skingra med ditt vissa ljus
Allt mörker i vårt hjärtas hus.
Gif fröjd och frid i Herranom,
Kom, Helge Ande, kom!

28 Juli.

Låtom oss älska; ty han har först älskat oss. — 1 Joh. 4: 19.

O, värdes med din kärlek ömma
Helt taga in min själ och sinn',
Att jag må annat allt förglömma,
I lif och död för evigt din!

---

29 Juli.

Allt är edert; men I ären Kristi, och Kristus är Guds. — 1 Kor. 3: 22, 23.

Hvad fattas mig än? Är du ej min vän?
Du helige, härlige Gud!
Kan högre jag nå, Än Herren att få
Och blifva hans hjärtas brud?
Är jorden mig mer
Än den kärlek, som Herren mig ger.

---

30 Juli.

Guds frid, som öfvergår allt förstånd, skall bevara edra hjärtan och edra tankar i Kristus Jesus. — Fil. 4: 7.

Var min, var min egen, var kostlig och kär,
Var min himmel, min endaste fröjd!
Ditt sällskap förkorte den stund jag är här,
I din famn jag är salig och nöjd.

31 Juli.

Herre, du vet allting; du vet, att jag har dig kär. — Joh. 21: 17.

Att höra ditt ord och lyda din röst,
Själf böj du mitt hjärta och öra;
Din ångest må bli min glädje och tröst
Mot allt, hvad min ro kan förstöra;
Ja, efter du mig så dyrt hafver löst,
Så låt mig dig evigt tillhöra!

---

1 Augusti.

Om han gifver frid, ho kan då fördöma? — Job 34: 29.

Han har min arma själ så dyrt förlossat
Ifrån förbannelse och synd och död;
Den gamle ormens hufvud har han krossat.
O själ, var glad, nu har det ingen nöd!

---

2 Augusti.

Må jag få glädja mig i Herren. — Ps. 104: 34.

Hos dig är tryggt och godt att vara,
Men också endast uti dig.
Kom du och värdes mig bevara,
Att jag ej tappar bort din stig.
Du själf den rätta vägen är:
Behåll mig där, o Jesu kär!

3 Augusti.

Söken hans ansikte beständigt! — Ps. 105: 4.

O, kom uti mitt hjärta in
Och gör mig, Jesu, helt till din,
Bygg dig ett tempel i mitt bröst
Och till din ära stäm min röst.

---

4 Augusti.

Hans nåd är väldig öfver oss. — Ps. 117: 2.

Hans kärlek är en mäktig älf,
Som dränka kan ditt gamla *själf;*
O, stå hans nåd ej längre mot,
Lägg vapnen ned för korsets fot!

---

5 Augusti.

Herren är min starkhet och lofsång och han blef mig till frälsning. — 2 Mos. 15: 2.

Upp, min själ, att Herren lofva
För hans stora nåd,
För hans ord och dyra gåfva,
För dess tröst och råd.

6 Augusti.

Samlen eder skatter i himmelen! — Matt. 6: 20.

Så vill jag ej på jorden bo och bygga,
Men vid hans fasta nådesord mig trygga,
»Förgäta det till rygga är» och glad
Där uppe söka mig en säker stad.

---

7 Augusti.

Men för eder, som frukten mitt namn, skall rättfärdighetens sol uppgå med salighet under sina vingar. — Mal. 4: 2.

Du lifvets sol, i Kristus här
Till världens fröjd uppgången!
Kom, lys för oss och blif oss när
Och tag vår kärlek fången!

---

8 Augusti.

Hvad skall det hjälpa en människa, om hon vinner hela världen, men förlorar sin själ. — Matt. 16: 26.

O Jesu, mig förklara
Dig i din underbara
Och milda korsgestalt;
Ack, vänd från synden, flärden
Mitt hjärtas håg och lär den
Att äga uti dig sitt allt!

9 Augusti.

Jag vill dagligen lofva dig, och prisa ditt namn alltid och evinnerligen. — Ps. 145: 2.

Ack, låtom oss lofva och bedja vår Gud,
När stunderna växla och skrida;
Så skola vi stärkas att hålla hans bud
Och vaka och tåligen lida;
Ja, låtom oss verka med allvar och flit,
Så länge oss dagen förunnas.

---

10 Augusti.

Den som vill, han tage lifvets vatten för intet. — Upp. 22: 17.

Där klar framväller lifvets hälsokälla,
Ur dig, du Zions fasta hörnesten,
Där får min sällhetstörst sig tillfredsställa,
Där blir min själ från synden tvagen ren.
In i min Jesu trogna frälsarhjärta
Jag genom sidosåret skåda får,
Där till en kraftig tröst mot all min smärta
Hans trogna kärlek klart beskrifven står.

---

11 Augusti.

Bedjen, och eder skall varda gifvet. — Matt. 7: 7.

Kom, du min kära, Mig att besöka!
Tron värdes nära, Kraften föröka!
Värdes mig lära Allt hos dig söka!
Kom, o min Jesu!

12 Augusti.

Bevara mig, Gud, ty jag tager min tillflykt till dig. — Ps. 16: 1.

Mitt kött förvisst
Och världens list
Vill mig till synd bedraga;
Men var mig när,
Mig tillflykt lär
Vid Jesu kors att taga.

---

13 Augusti.

Nitälska för Herrens fruktan hela dagen! — Ordspr. 23: 17.

Håll mig hvar dag uti din fruktan,
Din hälsosamma nåd,
Och stäfja med din Andes tuktan
Mitt sinnes öfverdåd,
Så att i lifvets små bestyr
Din vilja mig i allting styr.

---

14 Augusti.

Näpsten lades uppå honom, att vi skulle hafva frid. — Es. 53: 5.

Han vår sveda på sig lade,
O hvilken vän!
Visst må vi då sjunga glade:
O hvilken vän!
Grant han vet hvad verk vi äre,
Aktar på hvad vi begäre,
Håller oss så hjärtans käre,
O hvilken vän!

15 Augusti.

Jag vill lofva Herren, så länge jag lefver, jag vill lofsjunga min Gud, så länge jag är till. — Ps. 146: 2.

Lofven Gud i himmelshöjd!
Hvarje själ, till honom böjd,
Hvarje stämma, glad och from,
Lofve i hans helgedom!

---

16 Augusti.

Herren har behag till sitt folk; han smyckar de saktmodiga med frälsning. — Ps. 149: 4.

Är Gud min Gud, mitt hjärtas Gud,
Hvad vill jag önska mer?
Är jag hans vän, hans kära brud,
Den han sitt hjärta ger:
Då vet jag ju, att *hvar* jag är,
Är Herren Kristus alltid när.

---

17 Augusti.

Bedjen, och I skolen få, på det att eder glädje må vara fullkommen. — Joh. 16: 24.

Bed trägen, bed i Jesu namn;
Då öppnar Gud en fadersfamn
Och gifver dig sin Andes nåd
Till ljus och hjälp i råd och dåd,
Till hopp och tröst i sorgens tid,
Till kraft och mod i andlig strid.

18 Augusti.

Jag gömmer ditt tal i mitt hjärta, att jag icke må synda mot dig. — Ps. 119: 11.

O, att din kärlek tände
Min själ och helt den vände
Till dig i all min tid!
Den kraft, hvarmed du bräckte
Din graf och dig uppväckte,
Låt mig den känna, Jesu blid!

---

19 Augusti.

Frid efterlämnar jag åt eder; min frid gifver jag eder; icke gifver jag eder såsom världen gifver. — Joh. 14: 27.

Som fågeln, fri och snar,
Till kända nästet far,
Att där i frid få vara
För oro, våld och fara:
Så själen till dig längtar
Och till ditt altar trängtar.

---

20 Augusti.

Den som tror på honom skall icke komma på skam. — 1 Petr. 2: 6.

Hjälp oss, Jesu, trofast strida,
Att vi lifvets krona få;
Hjälp oss, Jesu, tåligt lida,
Att vår tro förökas må;
Att vår dag intill den siste
Blir en vandring blott med dig;
Ja, jag släpper dig ej, Kriste,
Förr än du välsignar mig.

21 Augusti.

Hvar och en som lefver och tror på mig, han skall icke dö evinnerligen. Tror du detta? — Joh. 11: 26.

Jag vet att min förlossare
Städs lefver och på sistone
Skall väcka mig ur jordens grus
Till evigt lif i Herrens hus.

---

22 Augusti.

Om två af eder komma öfverens på jorden, hvilken sak det vara må, som de bedja om, skall den beskäras dem af min Fader, som är i himmelen. — Matt. 18: 19.

Ängsliga hjärta, Gud är ju än ditt stöd!
Kom med din smärta, Kom med din synd och nöd,
Kom med din köld och död
Blott till hans hjärta!

---

23 Augusti.

Och känna Kristi kärlek, som öfvergår kunskapen, på det att I mån varda uppfyllda intill all Guds fullhet. — Efes. 3: 19.

O kärlekseld, upptänd vårt sinn,
Allt hat, all ljumhet öfvervinn;
Att vi lefva läre Som bröder käre
I försonlighet och frid,
Och Kristi sinne bäre.
O Gud, förbarma dig!

24 Augusti.

Bevara framför allt annat ditt hjärta, ty därifrån går lifvet. — Ordspr. 4: 23.

Medan du dröjer, tag vård om mitt hjärta,
Helga min glädje och lindra min smärta!
O du min trofaste, dyre förlossare!
Kommer du ej snart? Kommer du ej snart?

---

25 Augusti.

Jag vill lära dig och undervisa dig om den väg, som du skall vandra; jag vill råda dig och låta mitt öga vaka öfver dig. — Ps. 32: 8.

Lär mig gå fram med stilla fröjd
Den väg du förelagt,
Tills jag en gång i himlens höjd
Dig ser i ohöljd prakt!

---

26 Augusti.

Fader, jag vill att hvarest jag är, där skola ock de vara med mig, hvilka du har gifvit mig. — Joh. 17: 24.

O du, som sade: »Ingen kan
De mina från mig taga!»
Dig mot en värld jag ropar an,
Som vill mig från dig draga.
Låt mig ej villas bort från dem,
Som till din Faders sälla hem
Du lofvat att ledsaga.

27 Augusti.

Låtom oss icke förtröttas att göra det goda; ty vi skola ock i sinom tid skörda, om vi icke tröttna. — Gal. 6: 9.

Låt oss hvarandra hjälpa, Gud,
Hvarandras kors och nöd
Så villigt bära, som ditt bud,
Ditt kärleksbud oss bjöd.

---

28 Augusti.

Ja, jag kommer snart. Amen, kom Herre Jesu! — Upp. 22: 20.

Skynda, Jesu, uppenbara
Dig oss synlig innan kort!
Ack, inför din eldblick klara
Smälta jord och himlar bort.
O, mitt hjärta, upp och sjung,
»Ära, ära till vår kung!»
Halleluja! Amen.

---

29 Augusti.

Om någon vill efterfölja mig, han förneke sig själf och tage sitt kors på sig och följe mig. — Matt. 16: 24.

Skulle jag en kristen vara
Och ej taga korset? — Nej,
Vare det min högsta ära
Att få Kristi smälek bära!
Därför, o min Jesu, spara
På det dyra korset ej.
Skulle jag en kristen vara
Och ej taga korset? — Nej.

30 Augusti.

Säg till min själ: »Jag är din frälsning.»
— Ps. 35: 3.

Jag vill bli din, gå till din famn,
Och dig tillbedja väl;
O, gif mig tro uti ditt namn
Och återställ min själ!

---

31 Augusti.

Gören eder kallelse och utkorelse fast.
— 2 Petr. 1: 10.

Så klaga ej, lyft blicken opp,
Förgät det som till rygga är,
Gör bruk af salighetens hopp,
Det som en hjälm beständigt bär;
Och tro och vaka, bed och strid,
Tag på dig Andens rustning all!
Det dröjer blott en liten tid,
Så kommer han, som komma skall.

---

1 September.

Gud, misskunda dig öfver mig syndare!
— Luk. 18: 13.

I Jesu namn vi bedja dig
Och af hans Ande sucka vi:
O Fader, skona nådelig
Och låt din vrede gå förbi!
Tag bort vårt straff och syndaskuld,
Din nåd fördubbla, Fader huld!

2 September.

Herre, lär oss att bedja. — Luk. 11: 1.

Hvad tröst för oss, o store Gud,
Att nalkas dig med bönens ljud!
Ack, mana själf därtill vår själ
Och låt vår bön dig täckas väl.
Gud, låt vår bön af hjärtat gå
Och ej i blotta ord bestå!

---

3 September.

Den Gud, hvilken jag tillhör, och hvilken jag äfven dyrkar. — Apg. 27: 23.

Ja kom, o Herre Jesu Krist,
Och intryck så din bild hos mig,
Att det må synas klart och visst,
Att jag ock är en lem i dig,
En lem i den lekamen, där
Du hufvudet för kroppen är.

---

4 September.

Vi se icke efter de ting, som synas, utan efter dem som icke synas. — 2 Kor. 4: 18.

Där ofvan skyn är detta land,
Ej ögat ser det här;
Dess skatter famnar ej vår hand,
Ty bortom dödlighetens strand,
Där frälsaren och Fadren är.
Vårt hemland det är där.

5 September.

Hos dig är lifvets källa, och i ditt ljus se vi ljus. — Ps. 36: 10.

Du är min sol i köld,
I strid är du min sköld,
Min tro kan du upptända,
Allt ondt ifrån mig vända,
Mig nåd och ära gifva.
Och låta salig blifva.

---

6 September.

Som din lefnad, så vare din kraft. — 5 Mos. 33: 25.

Jesu! du är lifvet, ljuset,
Du är min vän!
Lef i hjärtat, lys i huset,
Förblif min vän!
Var mig alla dagar nära,
Hjälp mig lefva till din ära,
Då skall döden ock mig bära
Hem till min vän!

---

7 September.

Välsignad är den man, som förlitar sig på Herren, och hvilkens tillit Herren är. — Jer. 17: 7.

Säll den, som hafver Jesus kär
Och honom i sitt hjärta bär;
Ty ingen större hugnad är,
Än hafva Jesus hos sig när.

8 September.

Icke beder jag, att du skall taga dem ut ifrån världen, utan att du skall bevara dem från det onda. — Joh. 17: 15.

Du som frälst oss alla, Jesu, kom till mig!
Låt mig mer ej falla, Håll mig fast vid dig!
Hjälp mig, när jag strider; Gör mig from och vis,
Och mig tag omsider i ditt paradis!
Herre, dig förbarma! Var oss nådelig!
Herre, hjälp oss arma!

---

9 September.

Förtrösten på honom alltid. -- Ps. 62: 9.

Vi tillförse oss allt af dig:
Följ med oss på vår vandringsstig,
Och tag oss efter slutadt lopp
I dina sälla gårdar opp!

---

10 September.

Gud, var mig nådig efter din godhet. — Ps. 51: 3.

Jag skyldig, svag och arm mig vet,
Men till din famn jag flyr.
Var du min kraft, rättfärdighet,
Mitt allt, o Jesu dyr!

11 September.

Jag lyfter mina ögon upp till bergen: hvarifrån skall min hjälp komma? — Ps. 121: 1.

Så vill jag fly Från världens gny
Till dig, o Jesu fromme!
När synd och död Tillfoga nöd,
Hos dig jag ro bekomme!

---

12 September.

Att I icke blifven tröga, utan varden deras efterföljare, som genom tro och tålamod få ärfva löftena. — Ebr. 6: 12.

Gif stadig tro och kärlek ren,
Gif att jag ej är trög och sen
Till bot och bättring och att jag
Bereder mig till dödens dag.

---

13 September.

Jag tackar dig, Herre, att du har varit vred på mig och att din vrede har återvändt och du tröstar mig. — Es. 12: 1.

Han alla herrars herre är
Och alla kungars kung;
Hans ok är ljufligt, agan kär,
Hans börda är ej tung.

14 September.

Kristus lefver i mig. — Gal. 2: 20.

Han är mig mer än kropp och själ
Och jord och himmel — hör!
I honom är mig evigt väl,
Pris vare Gud därför!

---

15 September.

Om någon af eder har brist på vishet, han bedje därom af Gud, som i enfald och utan förebråelser gifver åt alla, och hon skall varda honom gifven. — Jak. 1: 5.

Ack, så lär mig, Sköt mig, bär mig,
Dyre Jesu, dag från dag!
All min längtan, Håg och trängtan
Mer och mer till dig blott drag!
Tills du tager hem din brud,
O, min Herre och min Gud!

---

16 September.

Alla Guds tillsägelser äro ja i honom, därföre ock amen genom honom, Gud till ära genom oss. — 2 Kor. 1: 20.

Ditt ord är i vår nöd och sorg
Vår säkra tröst och fasta borg;
Därvid behåll din kyrka ren
Och fria henne från allt men!

Gif att ditt ord oss lyser så,
Att vi i mörkret icke gå,
Men genom denna jämmerdal
Må vandra till din himmelssal!

17 September.

Herren utrannsakar hjärtat. — Jer. 17: 10.

O, stärk din eld i våra hjärtan,
Bränn bort, bränn bort allt eget slagg;
Men lindra äfven luttringssmärtan
Med din hugsvalans ljufva dagg.

---

18 September.

De äro planterade i Herrens hus, de skola grönska i vår Guds gårdar. — Ps. 92: 14.

Ja, cedern lik, som frisk och skön
På Libanon sig höjer,
Och palmen lik, som alltid grön
Sin ädla fägring röjer,
Så skall i Herrens helga gård
De fromme blomstra i hans vård
Och evigt frukter bära.

---

19 September.

Älsken I mig, så hållen mina bud. — Joh. 14: 15.

Lär mig att till din kärleks ära
Uppoffra mig med lif och allt,
Att trogen blifva vid din lära
Och i den kärlek, du befallt!
Så skall jag dig, min Jesu käre,
Ett evigt lof och pris hembära.

20 September.

Lär mig att göra din vilja, ty du är min Gud. — Ps. 143: 10.

Vår' öron öppna, Herre Gud!
Regera håg och sinne,
Att vi må höra dina bud
Och hafva dem i minne:
Så att vi ordet rätt förstå.
Och alltid i din vilja gå
Och således ordet göra.

---

21 September.

Han skall föda sin hjord såsom en herde; han skall församla lammen i sin famn och bära dem i sitt sköte. — Es. 40: 11.

Han som en herde för sin hjord,
Allt hvad oss fattas gifver:
Sin Ande, salighetens ord,
Sitt rika bord,
Och alltid trofast blifver.

---

22 September.

Nära är ock du, o Herre. — Ps. 119: 151.

Om faror förfära och nöd tränger på,
Om ovän står nära och vännerna gå,
Dock ett oss hugsvalar, bland växlingar här
Guds ord till oss talar, att Herren är när.

23 September.

Hvem är, som vill fördöma? Kristus är den som har dött, ja än mer, har uppstått. — Rom. 8: 34.

Jag därför har i honom nog
Och frågar icke efter mera.
Att han oskyldigt för mig dog,
Det endast vill jag högt värdera.
Han göre med mig hvad han vill,
Jag hörer honom evigt till!

---

24 September.

Jag är världens ljus; den som följer mig, han skall icke vandra i mörkret, utan han skall hafva lifvets ljus. — Joh. 8: 12.

O Jesu, värdes mig bereda
Och mig den rätta vägen leda
Från mörkret till ditt klara ljus!
Ditt ord uti min själ inrista,
Och när mitt hjärta här skall brista,
Så tag mig hem till Fadrens hus!

---

25 September.

Gif mig ditt hjärta. — Ordspr. 23: 26.

Jesu, tag mitt arma hjärta
Och det dana som du vill
Se, med all min synd och smärta
Hör jag dig ju evigt till.

26 September.

Edra länder vare omgjordade och edra ljus brinnande. Och varen I like människor, som vänta sin herre. — Luk. 12: 35, 36.

Och salig är den tjänaren,
Som du så finner göra,
När sist du komma skall igen:
Du honom lofvat föra
Till ära och odödlighet
Uti din Faders härlighet.

---

27 September.

Låt din mun vidt upp, så vill jag uppfylla honom. — Ps. 81: 11.

Det är din Fader kär som dig befaller bedja;
Din broder är ock den dig vill din bön tillstädja:
Din tröstare, ehvad du bedja skall, dig lär:
Alltså med ödmjukt hopp till Gud din suckan bär.

---

28 September.

Herre, hjälp mig. — Matt. 15: 25.

Hjorten häftigt längtar
Och till vattnet trängtar,
När han jagad är;
Själen sammalunda,
När bekymren stunda,
Tröst af dig begär.
Hon sitt hopp då månde ställa
Till den enda glädjekälla.

29 September.

Herren är min del. — Klagov. 3: 24.

Blott jag honom äger,
När blott min han är,
Blott jag till mitt sista läger
Ej hans trohet glömmer här;
O, då flyr all smärta,
Andakt, fröjd och frid ta in mitt hjärta.

---

30 September.

Vakna upp, du som sofver, och stå upp från de döda, så skall Kristus lysa öfver dig. — Efes. 5: 14.

Vak upp, vak upp, hör på, ack, hör ett bud
Ifrån din konung, från din Herre Gud!
Han som dock främst har rätten till ditt hjärta
Han söker dig måhända än med smärta!

---

1 Oktober.

Bedjen utan återvändo. — 1 Tess. 5: 17.

Med din Ande god
Gif oss tålamod;
När sig lägger på vårt hjärta
Egen eller andras smärta,
Jesu, gif att då
Upp vi blicka må!

2 Oktober.

Vi gingo alla vilse såsom får; hvar och en såg uppå sin väg, och Herren kastade allas våra synder på honom. — Es. 53: 6.

Till ende sonen sade han:
Jag måste mig förbarma;
Far ner uti det syndaland
Och lös de fångar arma
Af deras synd och stora nöd,
Fräls dem ifrån en evig död
Och låt dem med dig lefva.

---

3 Oktober.

De som söka Herren hafva icke brist på något godt. — Ps. 34: 11.

Det ädlaste jag önska må
I dig så rikt jag har.
Ej själfva ljuset är mig mer,
Ej vänskap nå'nsin var.

---

4 Oktober.

Kristus i eder, härlighetens hopp. — Kol. 1: 27.

Pris vare dig, som en frälsare sände
Att oss förlossa ur syndens elände;
Pris vare dig, att vår död han förvandlade
Och med lifvets hopp
Steg ur grafven opp!

5 Oktober.

Välsigna äfven mig, min fader. — 1 Mos. 27: 34.

Låt en nådeström från höjden
Komma ned så rikelig!
Låt ock oss få del i fröjden
Af din nåd! Tänk ock på mig,
Äfven mig!

---

6 Oktober.

David hämtade styrka hos Herren sin Gud. — 1 Sam. 30: 6.

Genom ordet dig förklara
För mitt hjärta, Jesu kär!
I ditt ljus dig uppenbara,
Att jag ser dig som du är.
Dig, o Jesu,
Vill jag följa hvart det bär.

---

7 Oktober.

Trofast är Herren, hvilken skall stadfästa eder och bevara eder för det onda. — 2 Tess. 3: 3.

Gud är trofast; — se han kan
Ej sitt ord och löfte rygga;
Ingen älskar såsom han,
Kan som han mitt väl betrygga;
Tror jag ej den ed han gifver,
Lika fullt han trofast blifver.

8 Oktober.

Af Guds nåd är jag hvad jag är. — 1 Kor. 15: 10.

Det nåden var och är,
Som för mig på den stig,
Som upp till himlens sällhet bär,
Och städs den följer mig.

---

9 Oktober.

Si, Gud är min frälsning. Jag vill förtrösta och icke bäfva. — Es. 12: 2.

Aldrig är jag utan fara,
Kan dock alltid säker vara!
Alltid någon nöd, men se,
Alltid ock en frälsare!

---

10 Oktober.

Fridens Herre själf gifve eder friden alltid på allt sätt. — 2 Tess. 3: 16.

Herre, medan vi här vandra,
Fyll vårt hjärta med din frid!
Må vi älska så hvarandra,
Att vi prisa Gud därvid!
Vederkvick oss
Här i världens nöd och strid!

11 Oktober.

Jag har bedt för dig, att din tro icke må varda om intet. — Luk. 22: 32.

Kom, frälsare kär, och fatta min hand,
Kom led mig i frid denna dagen.
Låt mig af din nåd och Heliga And'
Hvar stund till dig närm're bli dragen,
Och så vid dig fäst med kärlekens band,
Att jag ej må dädan bli dragen!

---

12 Oktober.

Då de upplyfte sina ögon, sågo de ingen utan Jesus allena — Matt. 17: 8.

Hur väl man sig befinner,
Hur ljuft ens hjärta brinner,
När man enfaldig är,
Ej äflas, grubblar, tänker,
Men arma hjärtat sänker
I stillhet ned för Jesus kär.

---

13 Oktober.

Herren har gjort stora ting med oss; däröfver äro vi glada. — Ps. 126: 3.

Upp till himlen stiger fröjden,
Gud är oss i Kristo blid!
Ära vare Gud i höjden,
Vare ock på jorden frid! Halleluja!

14 Oktober.

Du, Gud, ser mig. — 1 Mos. 16: 13.

Nar världens tjusning mot mig ler,
Påminn mig, Gud, att du mig ser;
Och om bekymmer vägen höljer,
Mig tröste, att din blick mig följer!

---

15 Oktober.

Du skall leda mig efter ditt råd och sedan upptaga mig med ära. — Ps. 73: 24.

Hulde herde, blott ett jag beder:
Följ och led mig, följ och led mig alltid du,
Så att jag ilar städs dig till mote,
Till dess jag hvilar uti ditt sköte.
Hulde herde, blott ett jag beder:
Följ och led mig, följ och led mig alltid du

---

16 Oktober.

Hafven tron på Gud. — Mark. 11: 22. — Herre, föröka vår tro. — Luk. 17: 5.

Drag oss allt mer till dig, Blif du vår skatt!
Lar oss på tornestig Prisa dig gladt!
Prisa din stora nåd, Prisa ditt kärleksråd,
Som i vårt öfverdåd Tagit oss fatt.

17 Oktober.

Jag är min väns, och han är min. — Hög. V: 6: 2.

Min vän är min, och jag är hans.
En högre sällhet aldrig fanns
Än ega Jesus, frälsaren,
Som dog på korset, till sin vän.

---

18 Oktober.

Men jag skall alltid hoppas, och jag skall föröka allt ditt lof. — Ps. 71: 14.

Vid dig jag städse blifver,
Blott dig jag håller kär
Och tror att du mig gifver,
Hvad helst mig nyttigt är.

---

19 Oktober.

Men jag vill att I skolen vara vise till det goda och enfaldige till det onda. — Rom. 16: 19.

O stillhets Ande dyre!
Min arma själ du styre
Och lär att blifva barn!
Lär henne blott att ligga
För Lammet, tro och tigga,
Så undflyr hon allt satans garn.

20 Oktober.

Han är icke här; ty han är uppstånden. — Matt. 28: 6.

Sjung Halleluja, Du himmel, du jord,
Ej suckan, ej sorg vare spord!
Förgängelsen ej Guds helige tär,
Uppstånden, uppstånden
Ur grafven han är!

21 Oktober.

Herren styre edra hjärtan till Guds kärlek och till Kristi tålamod. — 2 Tess. 3: 5.

Gör mig mild
Utaf hjärtat, lik din bild;
Ödmjuk, tålig också då,
När du lägger korset på,
Ifrån knot och otro skild.

22 Oktober.

Äfven Kristus led en gång för synder, rättfärdig för orättfärdiga, på det att han skulle föra oss till Gud. — 1 Petr. 3: 18.

Du är i lidandet vårt stöd,
O kärlek utan like!
Du för oss genom sorg och nöd
Och kval och död
Till härlighetens rike.

23 Oktober.

Guds gåfva är evigt lif i Kristus Jesus, vår Herre. — Rom. 6: 23.

Gud Faders Son af himmelrik
Blef här en gäst på jorderik,
Att föra oss från jämrens dal
Till evig fröjd i himlens sal.
Ära vare Gud!

24 Oktober.

Allt hvad din hand kan åstadkomma med din kraft, gör det! — Pred. 9: 10.

Hans bud är vår skatt,
Låt oss göra dem gladt,
Och de pund, han oss gaf,
Må vi bruka med flit och ej gömma i graf!

25 Oktober.

Så hög som himmelen är öfver jorden, så väldig är hans nåd öfver dem, som frukta honom. — Ps. 103: 11.

Nu lofva, min själ, din himmelske vän,
Som burit har synderna dina,
Och visar, att han en nådedag än
Af himmelen låter dig skina;
På det du nu må betänka igen
Hans ångest och blodiga pina.

26 Oktober.

Ett är nödvändigt. Maria har utkorat den goda delen, hvilken icke skall tagas ifrån henne. — Luk. 10: 42.

Mig helt ifrån synden, o Herre, befria,
Och lär mig att göra mitt val som Maria,
Att lyssna till dig uti lydnad och tro,
Och bjuda dig kvar i mitt ensliga bo!

—

27 Oktober.

Blifven icke tröga, utan varden deras efterföljare, som genom tro och tålamod få ärfva löftena. — Ebr. 6: 12.

Ack, gif mig nåd att hålla ut
I striden, tills den väl blir slut,
Mot världen och dess furste!
När döden mig månd' förestå,
Och sist jag allt dock lämna må,
Du mig med kraft utruste!

28 Oktober.

Om vi bekänna våra synder, så är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss synderna och renar oss från all orättfärdighet. — 1 Joh. 1: 9.

Ja, kom till honom, ty han vet så väl,
Hvad synd och falskhet bor i mänskans själ;
Därför ock rätt dig hjälpa kan blott han
Och vill det mer än du ens tänka kan.

29 Oktober.

Hvem kan uthärda hans tillkommelses dag? — Mal. 3: 2.

Kom, Jesu, du min frälserman,
Kom, för mig till det lifvet,
Som i de evigt sällas land
De trogna varder gifvet.
Lär mig fullborda så mitt lopp,
Att själen tages till dig opp,
Till de utvaldas skara.

---

30 Oktober.

Skicken eder icke efter denna världen, utan förvandlen eder genom edert sinnes förnyelse. — Rom. 12: 2.

Ack, gif att, såsom du uppstod,
Jag ock uppstår med gladligt mod
Ur synden först till ditt behag,
Ur grafven sist på domedag!

---

31 Oktober.

Herrens välsignelse gör rik, och arbete lägger intet därtill. — Ordspr. 10: 22.

Så lämna all otidig möda
Och var ej en fåfängans träl.
Sörj icke för kläder och föda,
Men sörj för din fattiga själ.
Sök ifrigt och flitigt Guds rike
Och hugna din torftiga like;
Så får du det öfriga väl.

1 November.

Frukta icke! jag är din sköld; din lön skall blifva ganska stor. — 1 Mos. 15: 1.

Du är mitt lif, min salighet,
Min klippa i all farlighet,
Mitt fasta värn i nöden.
Är du mig när, Har du mig kär,
Jag trotsar själfva döden.

2 November.

I hafven dött, och edert lif är fördoldt med Kristus i Gud. — Kol. 3: 3.

Må jord och himmel platt förgås!
Min skatt ej af förstöring nås,
Mitt lif i döden lefver opp,
Min brudgums ankomst är mitt hopp!

3 November.

Till ditt namn och till ditt pris står själens längtan. — Es. 26: 8.

En blick utaf dig
Upprättar straxt mig,
Och sorgen bortflyr
Som nattliga skuggan, när vårsolen gryr.

4 November.

De voro trötte, men förföljde dock. — Dom. 8: 4.

O, Jesu, under dagens lopp
Låt mig din nåd förnimma!
Och kom till mig med saligt hopp
Uti min aftontimma!
När mig du blif! Är du mitt lif,
Blir döden ock min vinning.

---

5 November.

Tro på Herren Jesus Kristus, så varder du frälst. — Ap. 16: 31.

Ack, Herre Jesu, hör min röst,
Gör dig ett tempel i mitt bröst;
Uti mitt hjärta blif och bo,
Så har jag tröst och evig ro.

---

6 November.

Vill du blifva helbrägda? — Joh. 5: 6.

Guds ord det enda läkemedlet är
För hvarje kval, som sårar hjärtat här.
Dess löften sprida hälsodoft till mig,
Om än jag vandrar på en törnestig.

7 November.

Jesus Kristus och honom korsfäst. — 1 Kor. 2: 2.

Mot syndare är hans tålamod stort,
Det kunna vi dagligen finna:
Han straffar oss ej som han hade bort;
O, att vi det kunde besinna
Och prisa den nåd han med oss har gjort,
Då blodet han för oss lät rinna.

---

8 November.

Jag vill vara med dig. — 2 Mos. 3: 12.

Han, min Jesus, känner mig,
Vet min fröjd och vedermöda.
Därför själ, uppmuntra dig,
Han dig leda vill och föda,
Ty han känner fårens namn,
Ja, han bär dem i sin famn.

---

9 November.

Hvilken som icke bär sitt kors och följer efter mig, han kan icke vara min lärjunge. — Luk. 14: 27.

Utan kors kan du ej vara,
Om du lif i Kristus fått;
Ty hur skulle han väl spara
På en sak som gör så godt!
Den han älskar Agar han till nytta blott.

10 November.

Bättre är att taga sin tillflykt till Herren än att förlita sig på människor. — Ps. 118: 8.

Det är min ro På Jesus tro
I lifvets växlingar och strider,
Hvar mörk sekund, Hvar mulen stund,
Då hjärtat utaf synden lider.

11 November.

Söken Herren medan man kan finna honom, åkallen honom medan han när är. — Es. 55: 6.

Han genom hela lifvets dag
Uträcker sina händer
Till syndare, och med fördrag
Där tron är svag,
Han veken åter tänder.

12 November.

Herren, din Gud, honom skall du frukta och dyrka, och till honom skall du hålla dig. — 5 Mos. 10: 20.

Låt aldrig mig förgäta dig,
Ditt namn ske pris evinnerlig!
Ditt namn med fröjd jag lofva vill,
Förläna mig din nåd därtill!

13 November.

Fadren själf älskar eder. — Joh. 16: 27.

O Herre Gud, oändelig!
Gif oss nåd till att prisa dig
Och sätta all vår tro därtill,
Att du är evigt god och mild.

14 November.

Två mig, att jag må varda hvitare än snö. — Ps. 51: 9.

Ack Herre, huru länge,
Låt snart i ditt umgänge
Mitt hjärta finna ro!
O, värdes från mig skilja
Allt som är mot din vilja,
Och kom att evigt hos mig bo.

15 November.

Jag vill lära dig och undervisa dig om den väg, som du skall vandra. — Ps. 32: 8.

Led oss hvarje dag
Efter ditt behag,
För du oss på vägar hårda,
Värdes också huldt oss vårda,
Tills i himlens höjd
Vi dig se med fröjd!

16 November.

Behållen eder i Guds kärlek och vänten vår Herre Jesu Kristi barmhärtighet till evigt lif. — Jud. 21.

Jesus Kristus, trogne vän!
Skapa i oss hjärtan fromma,
Som, till dess du ses igen,
Städs dig troget ihågkomma,
Söka lifvet i ditt namn,
Finna glädjen i din famn!

---

17 November.

Kristus är allt och i alla. — Kol. 3: 11.

Förknippa i ett kärleksband
Oss samtelig så noga,
Och sedan med din nådes hand
Så fast oss sammanfoga
Med brudgummen, vår själaman,
Att ingen oss åtskilja kan.

---

18 November.

Du skall älska Herren, din Gud, af hela ditt hjärta och af hela din själ och af hela din kraft. — 5 Mos. 6: 5.

Väck oss alla, Jesu, ur vår dvala,
Håg och krafter till det goda gif,
Lär oss du »med nya tungor tala»,
Gif du själf »de döda benen» lif

19 November.

Tala, Herre, ty din tjänare hörer. — 1 Sam. 3: 9.

Låt mig uti själen höra
Ord af dig, som saliggöra;
Lär mig tro, fast jag ej ser;
Låt din Andes kraft mig röra
Att dig älska mer och mer.

20 November.

Jag har kommit, på det att de må hafva lif och hafva öfver nog. — Joh. 10: 10.

Du, som af synd betungad går
Och söker frid, men ingen får;
Ja, fattig, usel, blind och halt,
Välkommen, Jesus ger dig allt!

21 November.

Bären hvarandras bördor, och fullborden så Kristi lag. — Gal. 6: 2.

O, bjud vårt samvet' att rätt förstå
Ditt bud, det nya och stora,
Att kärleksbandet bland oss ej må
Sin kraft, o Jesu, förlora!
Ack, gör oss starka i tron, att vi
Allt mer i kärleken rika bli
Och mera glada i hoppet!

22 November.

Si, vi komma till dig, ty du är Herren, vår Gud. — Jer. 3: 22.

Jag lyfter mina händer
Upp till Guds berg och hus,
Från dem han hjälpen sänder
Och skickar ut sitt ljus.
Mig Herren hjälp bejakar,
Som jord och himmel gjort;
Min bön han ej försakar,
Men skyddar mig allt fort.

---

23 November.

I honom lefva vi och röra oss och äro till. — Ap. 17: 28.

Kom, Jesu, var i ve och väl,
I lif och död oss nära
Och gjut i hvar förkrossad själ
Din Ande med din lära.
Oss styrka gif till helig strid
Och samla oss i evig frid,
Då du all världen dömer!

---

24 November.

Alla Herrens vägar äro nåd och sanning för dem som hålla hans förbund och vittnesbörd. — Ps. 25: 10.

Din väg, o Herre, vill jag gå Och icke min!
Hur törneströdd den vara må, Den är dock din!
Den är dock din — och det är nog, O Jesu kär!
Du, som af nåd till barn mig tog, Min börda bär!

25 November.

Min bön upptager Herren. — Ps. 6: 10.

O sällhet kostelig, Min Jesu, att hos dig
Min hela själ utgjuta,
Mig tyst intill dig sluta
Och höra Jesus tala,
Som ensam kan hugsvala.

26 November.

Haf din lust i Herren; han skall gifva dig hvad ditt hjärta begär. — Ps. 37: 4.

Hvar finns tröst i sorgen, nöden,
Hvar finns klippfast hopp i döden,
Hvar bor glädje ren och sann?
Blott hos den som Jesus fann.

27 November.

Tänk på mig, Herre, efter din nåd mot ditt folk, besök mig med din frälsning. — Ps. 106: 4.

Så vill jag, innan det blir natt
Och hvilans bädd tillagas,
Blott samla här åt mig den skatt,
Som ej från mig kan tagas,
Blott söka här Det namn som är
I lifvets bok inskrifvet.

28 November.

Att I mån känna Kristi kärlek, som öfvergår kunskapen. — Efes. 3: 19.

Ack, för mitt hjärta så till minnes
Den kärlek som till mig du har,
Att jag allt mer blir så till sinnes,
Som du i allt till sinnes var!

29 November.

Nåd vare med eder och frid från den som är och som var och som kommer. — Upp. 1: 4.

O Jesu, rik af nåd, Uppå ditt bud och råd
Min sorgsna själ framträder
Och af din nåd sig gläder.
Ditt blod mitt samvet' renar
Och mig med dig förenar.

30 November.

Jag skall vara med dig för att hjälpa dig och frälsa dig, säger Herren. — Jer. 15: 20.

Nu all sorg jag kastar, Som min själ belastar,
Jesu uppå dig.
Du för mig väl sörjer, När som dagen börjer,
När den slutar sig.
Med ditt blod Du, mild och god,
Mig från syndens smitta tvager
Och mig till dig tager.

1 December.

Sen därföre till, att I vandren välbetänkt, icke såsom ovisa, utan såsom visa. — Efes. 5: 15.

Föröka tron och kärleken och hoppet
Och hjälp mig städse skynda uti loppet.
Låt Andens frukter växa mer och mer,
Att blott din vilja af och hos mig sker.

---

2 December.

Hvad intet öga har sett och intet öra hört och hvad i ingen människas hjärta har uppstigit, hvad Gud har beredt åt dem som älska honom. — 1 Kor. 2: 9.

Där ofvan skyn är detta land,
Ej ögat ser det här;
Dess skatter famnar ej vår hand,
Ty bortom dödlighetens strand,
Där frälsaren och Fadren är,
Vårt hemland det är där.

— —

3 December.

För de redliga går ljus upp i mörkret. - Ps. 112: 4.

Hör blott ännu herdens röst,
Bida ännu vid hans bröst,
Dig skall ljus uppgå igen
En gång än.

4 December.

Varen alltid glade. 1 Tess. 5: 16.

Värm, o Jesu, du mitt kalla hjarta,
Tänd din Helge Andes eld i mig,
Så att jag uti all fröjd och smärta
Aldrig upphör med att lofva dig.

---

5 December.

Han ödmjukade sig själf och vardt lydig intill döden, ja, intill korsets död. — Fil. 2: 8.

Tack, min Jesu, för din kvida,
För din möda, kval och nöd!
Tack för bittra korsets död,
Som för mig du velat lida!
Tack för smälek och förakt,
Som du hafver på dig lagt!

---

6 December.

Därföre har ock Gud upphöjt honom öfver allting och gifvit honom det namn, som är öfver alla namn. — Fil. 2: 9.

Gif att din förnedring blifver
Mig en väg till ära, fröjd;
Att i dig jag väl förnöjd
Världslig lusta från mig drifver;
Att jag, upphöjd af din hand,
Flyttas må till himlens land.

7 December.

För eder, som tron, är han dyrbar. 1 Petr. 2: 7.

O Jesu, i ditt namn jag hör
Musik så ljuf, så skön.
Ditt helga namn jag ägna vill
Min lofsång och min bön.

---

8 December.

Ty tålamod behöfven I, på det att I man göra Guds vilja och utfå löftet — Ebr. 10: 36.

Jesu värdes själf mig föra
På den stig, Där du mig
Lofvat saliggöra.
Aldrig från min själ sig skilje
Stadig tro, stilla ro,
From och lydig vilje!

---

9 December.

Ty en är Gud, en är ock medlare mellan Gud och människor, människan Kristus Jesus. — 1 Tim. 2: 5.

Hjälp, Herre, nåderik och blid,
Att jag af hjärtat all min tid
Mig håller vid det ena:
Att tro på Herren Jesum Krist
Och öfva kärlek utan list;
Min hjälp är du allena.

10 December.

Bevara mig såsom en ögonsten, beskärma mig under dina vingars skugga. — Ps. 17: 8.

Hvad Fadren dig har gifvit,
Du ej borttappa vill:
Du för till rätta lifvet
Allt hvad dig hörer till.
Dit värdes mig ock föra,
Att jag må dig tillhöra
I tid och evighet.

---

11 December.

De som vänta efter Herren, de få en ny kraft. — Es. 40: 31.

Herre, med kraft utaf höjden beklädd mig!
Jag är så kraftlös och svag i mig själf.
Låt mig ej gå, dit ej du kan gå med mig,
Led mig till nådens och sanningens älf!

---

12 December.

Vi måste genom mångå bedröfvelser ingå i Guds rike. — Ap. 14:. 22.

Dig tackar jag att vred du var
På mig ett ögonblick!
Den vredesstrålen bortbränt har
Mitt hjärtas forna skick:
Ej mer må synd behärska mig,
Då den så högt misshagar dig.

13 December.

Afskyn det onda, hållen eder fast vid det goda. — Rom. 12: 9.

O Jesu god! Gif tålamod,
Sann tro och lydigt hjärta;
Låt aldrig mig förlora dig
I glädje eller smärta!

14 December.

Döden skall icke vara mer, icke heller sorg, icke heller rop, icke heller värk varder mer. — Upp. 21: 4.

Ej sorger och besvär,
Ej synd där bor och strid;
Fullkomlig kärlek härskar där
Hos Gud till evig tid.

15 December.

Bedjen, och eder skall varda gifvet; söken, och I skolen finna; klappen, och eder skall varda upplåtet. — Matt. 7: 7.

Jag kännes vid min svaghet all,
Jag vet ej hvad jag bedja skall,
Hvad gagnar eller skadar.
O Helge Ande, bed för mig
Och lär mig sucka innerlig
Mitt abba, käre Fader!

16 December.

Jag är Herren, jag förändras icke. — Mal. 3: 6.

Män'ska, har du endast Kristus kvar,
Har du själfver Gud till vän och far;
»Nog och öfvernog», ja allt du har
Trots de växlande tider.

17 December.

Herren är mitt ljus och min frälsning, för hvem skulle jag frukta. — Ps. 27: 1.

När du, Jesu, hos mig blifver
Och din Andes nåd mig gifver,
Si, då har jag allt i dig.
Blif, o Jesu, städs hos mig!

18 December.

Vi skola se honom såsom han är. — 1 Joh. 3: 2.

Och snart får jag se min vän, som han är,
Och sjunga en gladare sång;
När, frigjord från allt som ängslar mig här,
Jag står för hans anlet' en gång;
Och då är han när' och synes ej längre mig fjärran.

19 December.

Om jag icke tvår dig, så har du ingen del med mig. — Joh. 13: 8.

Med ditt menlösa blod,
Den sköna, röda flod,
Aftvå missgärning' mina,
Upptag mig bland de dina;
Min synd du ej påtänke,
I hafvets djup den sänke!

20 December.

Varen ock I redo, ty den stund I icke menen, kommer Människosonen. Matt. 24: 44.

Är du redo att din Herre
Möta uti himlens höjd?
Längtar du att in få stämma
I den frälsta skarans fröjd?
Ack, om än du vandrar fjärran,
Skynda dig, vänd om till Herran.

21 December.

Min själ håller sig intill dig. — Ps. 63: 9.

Min Jesus, uppå dig
Förlåter jag städs mig:
Hvem kan mig nu fördärfva?
Ditt rike skall jag ärfva,
Som du mig skaffa månde
När du led dödens vånde!

22 December.

Jag vill hela dem ifrån deras affall, älska dem af fri vilja. — Os. 14: 5.

Mitt onda hjärta ofta nog
Vill glömma den som för mig dog;
Men fast jag ofta honom glömt,
Han älskar ännu lika ömt.
O kärlek, tag mitt hjärta in
Och låt mig evigt blifva din.

---

23 December.

Om vi, medan vi voro fiender, blefvo försonade med Gud genom hans Sons död, skola vi mycket mer, sedan vi blifvit försonade, varda frälsta genom hans lif. — Rom. 5: 10.

Gläd dig, du helga kristenhet!
Bekänn, besjung din salighet!
Ty Jesus kommen är,
Som dig det budskap bär,
Att Herren dig har evigt kär.

---

24 December.

Se, jag bådar eder stor glädje, som skall vederfaras allt folket. — Luk. 2: 10.

Sjung, kristna församling, din Fader med fröjd!
— Änglar sjunga med —
Han gaf oss sin Son ifrån himmelens höjd!
Så ljufligt leka vi för vår Herre!

25 December.

I dag är eder född frälsaren, som är Kristus, Herren, i Davids stad. — Luk. 2: 11.

Han frälsa vill och kan från syndens smärta,
Från evig död, från alla satans garn!
Upp därför, själ, och fröjdas af allt hjärta,
Och fira jul med detta Jesus-barn!

---

26 December.

Gud är mäktig att låta all nåd öfverflöda till eder. — 2 Kor. 9: 8.

Högtlofvad vare Herrens nåd,
Hans makt, hans underfulla råd!
Högtlofvad i all evighet
Den eviges barmhärtighet!

27 December.

Växen i nåden och vår Herres och frälsares Jesu Kristi kunskap. — 2 Petr. 3: 18.

O Gud, dig förbarma och tänk på vår nöd,
Ack, gör oss nu varma, uppväck oss ur död!
Låt lagen få väcka, låt nåden bli stor,
Låt Anden få verka, Så att vi må märka,
Att du bland oss bor.

28 December.

Jag är din, fräls mig. — Ps. 119: 94.

Din är jag när jag uppvaknar;
Din när jag ock går till ro;
Och det ljus, som här jag saknar,
Bidar jag med stadig tro.
Hjälp mig, Herre, din jag är:
Genom öknen hem mig bär.

29 December.

Vi måste alla varda uppenbarade för Kristi domstol. — 2 Kor. 5: 10.

O Jesu! du som med din död
Har frälsat mig från evig nöd!
Gif, att beredd och glad jag må
Min sista dag till mötes gå!

30 December.

Köpande tiden, ty dagarna äro onda. — Efes. 5: 16.

Tiden är så kort, Dröm den icke bort!
Verka, medan dagen varar,
Domens dag allt uppenbarar:
Tiden är så kort!

31 December.

Icke ett enda har slagit fel af alla hans goda ord. — 1 Kon. 8: 56.

Hur mången nöd, o Herre god,
I detta år oss förestod!
Du hafver likväl dagelig
Den från oss vändt så faderlig.
Låt oss, o Gud, i all vår tid
Ännu få trygga oss därvid,
Att du är nådig, mild och blid.

Såsom en skugga äro våra dagar på jorden och hafva ingen varaktighet. — 1 Krön. 29: 15.

Må stormar kring mig gny, Jag hastar hem!
Hur snabba stegen fly, När man går hem!
Jesus i tron är min; Den Jesus kallar sin,
Går genom döden in Säll till sitt hem.

Jag vill sjunga till Herrens ära, att han har gjort väl mot mig. Ps. 13: 6.

Ja, jag kommer snart. Amen, kom Herre Jesus! — Upp. 22: 20.

På *P. Palmquists Aktiebolags* förlag har utkommit:

FÖR HVARJE DAG.

En följeslagare till Födelsedagsboken.

Pris: kart. 1,25; klotb. 1,60.

»Den stora bevågenhet, som kommit och kommer 'Födelsedagsboken' till del, har föranledt utgifvandet af detta arbete.

Det är afsedt att vara en följeslagare till 'Födelsedagsboken', och därföre är den korta betraktelsen för hvarje dag grundad på den text för dagen som finnes i denna bok. Det har blifvit skrifvet under bön om Guds välsignelse och i hopp att det skall blifva välkomnadt af alla dem som äga och värdera det förra arbetet.»

(Ur förordet.)